

4. maj 2010

Samlenotat vedr. rådsmødet (ECOFIN) den 18. maj 2010

1. (evt.) Finansielle tjenesteydelser, alternative investeringsenheder *Side 3*
 - *Generel orientering*
KOM(2009)207

2. Budget 2011 *Side 24*
 - *Præsentation af Kommissionen*
KOM-dokumenter foreligger ikke

3. Skat *Side 27*
 - a) Rentebeskatningsdirektivet *Side 27*
 - *Politisk enighed*
KOM(2008)727

 - b) Administrativt samarbejde på skatteområdet (bistandsdirektivet) *Side 32*
 - *Generel indstilling*
KOM(2009)29

 - c) Anti-svigsaftaler med Liechtenstein *Side 37*
 - *Generel indstilling*
KOM-dokument foreligger ikke

 - d) Forhandlingsmandat til anti-svigsaftaler med andre tredjelande *Side 37*
 - *Vedtagelse*
KOM-dokument foreligger ikke

4. Integreerede retningslinjer *Side 41*
 - *Orienterende debat*
 - *KOM(2010)193*

5. (evt.) Meddelse vedr. styrket økonomisk samarbejde (artikel 136) *Side 48*
 - *Præsentation af kommissionen*
KOM-dokument foreligger ikke

6. Finansielle exitstrategier *Side 52*
 - *Rådskonklusioner*
*KOM-dokument foreligger ikke**(eftersendes)*

7. Finansiell stabilitet og krisehåndtering *Side 53*
 - *Rådskonklusioner*
KOM-dokument foreligger ikke

8. Kommissionens arbejdsprogram for de kommende måneder vedr. finansielle tjenesteydelser *Side 57*
 - *Orienterende debat*
KOM(2010)135

9. Finanspolitiske exitstrategier – Styrkelse af budgetmæssige rammer *Side 59*
 - *Rådskonklusioner*
KOM-dokument foreligger ikke

10. Forberedelse af G20 finansministermøde den 4.-5. juni 2010 *Side 61*
 - *Vedtagelse*
KOM-dokument foreligger ikke

11. Klimafinansiering *Side 69*
 - *Vedtagelse*
KOM-dokument foreligger ikke

12. Eventuelt

Dagsordenspunkt 1: Finansielle tjenesteydelser, alternative investeringsenheder

KOM(2009)207 og ST 7377/10

Resume

Kommissionen har fremsat direktivforslag til regulering af forvaltere af alternative investeringsfonde. Forslaget har bl.a. til formål at styrke gennemsigtigheden på de finansielle markeder i Europa. Direktivet indeholder regler om autorisation, løbende drift samt transparens mv. Direktivet omfatter forvaltere af alternative investeringsfonde i EU og forvaltere etableret i 3. lande som vil markedsføre alternative investeringsfonde i EU. På det kommende ECOFIN ventes en drøftelse af forslaget med henblik på generel indstilling.

Nedenstående er udarbejdet på baggrund af Kommissionens forslag KOM(2009)207 og formandskabets kompromisforslag ST 7377/10 som nedenstående giver et prioriteret uddrag af. Der henvises til bilag A.

Baggrund

Kommissionen fremlagde den 30. april 2009 et forslag til direktiv om forvaltere af alternative investeringsfonde¹. Direktivet fastlægger regler for forvaltere af investeringsenheder, der markedsfører sig til professionelle investorer, såsom pensionskasser.

Direktivforslaget var på dagsordenen på ECOFIN-mødet den 16. marts 2010 med henblik på at opnå politisk enighed blandt medlemslandene om et kompromisforslag udarbejdet i den relevante rådsarbejdsgruppe, og som er gengivet i nedenstående. Formandskabet valgte imidlertid med kort varsel at tage sagen af dagsordenen i marts. På ECOFIN-mødet d. 18. maj ventes formandskabet at fremlægge det samme kompromisforslag med henblik på opnåelse af politisk enighed blandt medlemslandene herom.

Der er som udgangspunkt tale om et totalharmoniseringsdirektiv, men der er enkelte modifikationer hertil.

Forslaget er en del af Kommissionens program om at indføre regulering for og tilsyn med alle aktører og aktiviteter, som kan udgøre betydelige risici for stabiliteten på det finansielle marked. Tilsvarende blev foreslået i den såkaldte Larosiere-rapport² og i det danske indspil om åbenhed og ansvarlighed på kapitalmarkederne i Europa, som regeringen sendte til Kommissionen den 28. november 2008. Hidtil har forvaltere af alternative investeringsenheder i EU som udgangspunkt ikke været omfattet af nogen fælles EU-regulering.

¹ 'Alternative investeringsfonde' benævnes herefter 'investeringsenheder' for at undgå sammenblanding med f.eks. erhvervsdrivende fonde, som er reguleret særskilt i dansk ret.

² http://ec.europa.eu/internal_market/finances/docs/de_larosiere_report_en.pdf

Forslagets formål er at:

- forbedre overvågning og tilsyn med (systemiske) risici på både mikro- og makroniveau
- forbedre investorbekyttelse
- forbedre markedets effektivitet og integritet
- øge gennemsigtigheden i situationer, hvor alternative investeringsenheder opnår kontrol med virksomheder
- introducere fælles EU-lovgivning for forvaltere af alternative investeringsenheder i EU.

Forslaget og det danske indspil mv.

Det foreliggende forslag opfylder på en række områder hensigten med ønskerne i det danske indspil mv. Forslaget medfører bl.a., at:

- Der skabes en fælles EU-regulering, hvor forvaltere af alternative investeringsenheder skal registreres eller godkendes i et EU-land som betingelse for at kunne drive virksomhed i EU.
- Hvis en investeringsenhed vælger ikke at have en forvalter, vil enheden selv skulle opfylde betingelserne for at kunne operere i EU.
- Uanset størrelse er alle forvaltere som udgangspunkt omfattet af forslaget. Et medlemsland kan vælge at tillade forvaltere, hvis samlede aktiver er under en vis tærskelværdi, alene at opfylde nogle få betingelser. Anvender forvalteren denne mulighed, vil forvalteren kun kunne agere i det pågældende medlemsland. Hvis forvalteren vil operere i andre medlemslande, skal alle direktivets krav opfyldes.
- Forvalter skal af egen drift afgive oplysninger til sine investorer og på opfordring til myndighederne med henblik på overvågning og tilsyn samt i forbindelse med opkøb af virksomheder, hvor der opnås kontrollerende indflydelse. Forvalterne skal afgive en række af de oplysninger, som er foreslået i det danske indspil, herunder investeringsstrategier, gældseksposering, gebyrer, historiske resultater, risikostyringssystem, værdiansættelsesmetoder, aflønning af bestyrelse og direktion. Forvalters oplysningsforpligtelser vedrører således mange forhold i investeringsenheden, og herved opnås et tilsvarende beskyttelsesniveau, som hvis oplysningsforpligtelserne påhvilede de enkelte investeringsenheder.
- Forvaltere skal løbende besidde et mindste niveau af kapital og opfylde krav til effektiv styring af risici. Endvidere skal forvalterne tage forholdsregler, der begrænser interessekonflikter i forhold til investeringsenhedens investorer.
- De kompetente nationale myndigheder kan sætte øvre grænser for investeringsenheders gældsætning.
- Der skabes ensartede regler for forvaltere af investeringsenhederne i EU med to undtagelser: For det første gives mulighed for at medlemslande kan supplere reglerne i direktivet nationalt med yderligere krav og regler i forbindelse med oplys-

ninger ved virksomhedsovertagelser. F.eks. kan Danmark dermed bibeholde eksisterende regler.

For det andet kan et medlemsland vælge at pålægge krav ud over minimumskravene til forvaltere, der er under tærskelværdien.

- Alternative investeringsenheder, der køber og sælger eksempelvis datterselskaber og primært gør dette som en del af deres virksomhedsstrategi og ikke primært for at opnå afkast til deres investorer, er ikke omfattet af direktivet. Således er holdingselskaber, som f.eks. industrielle koncerner, som udgangspunkt ikke omfattet.

Det bemærkes, at forvaltere etableret i tredjelande ikke vil være omfattet af direktivets krav, så længe de ikke markedsfører deres investeringsenheder i et EU-land.

Effektiviteten af den foreslåede regulering kan styrkes yderligere ved, at der fortsat arbejdes mod globale løsninger. Emnet er på dagsordenen i G20, hvor man er blevet enige om, at hedgefonde eller deres forvaltere skal registreres og pålægges at afgive oplysninger, som er nødvendige for at vurdere deres systemiske risici, herunder vedrørende gearing, til de kompetente myndigheder, samt underkastes tilsyn med, hvorvidt tilstrækkelige risikostyringssystemer er til stede.

I det følgende fokuseres der særligt på de dele i kompromisforslaget, der fra dansk side har været prioriteret i forhandlingerne på baggrund af det danske indspil fra november 2008.

Indhold

Anvendelsesområde

Forslaget stiller som udgangspunkt krav om godkendelse af og tilsyn med alle forvaltere af alternative investeringsenheder, uanset hvor disse er beliggende. En investeringsenhed betragtes som selvforvaltende, hvis den vælger ikke at have en forvalter og i så fald skal enheden selv opfylde kravene.

Med en alternativ investeringsenhed forstås enhver kollektiv investeringsvirksomhed, der:

- rejser økonomiske midler fra et antal investorer
- har til formål at investere midlerne i overensstemmelse med en defineret investeringspolitik til gavn for investorerne
- ikke kræver autorisation i henhold til det såkaldte UCITS-direktiv (investeringsforeninger mv. som er rettet mod private investorer).

Direktivforslaget omfatter forvaltere af bl.a.:

- Kapitalfonde
- Hedgefonde
- Specialforeninger
- Fåmandsforeninger

- Professionelle foreninger
- Råvarefonde / forskellige varianter af interessentskaber
- Virksomheder, der investerer i fast ejendom
- Enheder, der investerer i infrastruktur, såsom motorveje m.v.
- Øvrige former for ”investeringsfællesskaber”

Forslaget regulerer ikke holdingselskaber som f.eks. industrielle koncerner.

Alle forvaltere i EU er som udgangspunkt omfattet af forslaget. Medlemslande kan vælge at lade forvaltere, der udelukkende opererer nationalt, og hvis samlede aktiver er under en vis tærskelværdigrænse³, opfylde færre betingelser. For disse forvaltere er der følgende minimumsbetingelser:

- registrering
- meddelelse til de kompetente myndigheder om, hvilke aktiver investeringsenhederne handler med, og hvor enheden er udsat for størst risiko,
- forpligtigelse til at meddele den kompetente myndighed, hvis værdien af aktiver overstiger forslagens tærskelværdi

Alle forvaltere i EU med investeringsenheder beliggende i EU, som er etableret og godkendt i et medlemsland og som opfylder alle kravene i direktivet kan markedsføre i andre medlemslande. Tilsvarende kan forvaltere i EU med investeringsenheder beliggende i EU, som er under tærskelværdien og som ønsker at markedsføre disse investeringsenheder i hele EU, kun gøre det hvis de vælger at opfylde alle kravene i direktivet.

Betingelser for godkendelse og drift som forvalter

Forslaget stiller krav til forvalteres organisering, minimumskapital og løbende drift, herunder krav om uafhængig vurdering af aktiverne, udarbejdelse af årsrapporter, krav om opbevaring af de administrerede investeringsenheders værdipapirer i særskilte depoter samt regler for forvalteres eventuelle uddelegering af opgaver til tredjemand.

Endvidere er der krav om effektiv styring af risici, herunder bl.a. operationelle risici, likviditetsrisici, modpartsrisici og markedsrisici.

Oplysningskrav i forhold til investorer

Forslaget stiller krav til de oplysninger, som forvalter skal give til investorer om den alternative investeringsenhed, som administreres. Oplysningerne skal gives før en eventuel investering samt løbende i tilfælde af ændrede forhold. Det drejer sig om:

- oplysninger om investeringspolitik, herunder i hvilke situationer der vil kunne benyttes optagelse af lån til investering (gearing)

³ Værdien af de samlede aktiver, som forvaltes, skal være mindre end a) 100 mio. EUR eller mindre end b) 500 mio. EUR i en investeringsenhed, hvor der ikke er gearing, og hvor investorer har bundet deres indskud i minimum 5 år fra enhedens oprettelse.

- beskrivelse af de aktiver, der investeres i
- beskrivelse af de juridiske konsekvenser af investeringer
- oplysninger om, hvem der udfører direktivbundne opgaver for enhederne (depotbank, revisor, valuar m.fl.)
- oplysninger om eventuel uddelegering af administrations- og depotopgaver til tredjemand
- anvendte værdiansættelsesmetoder for aktiver og forpligtelser m.v.,
- styring af likviditetsrisiko
- indløsningspolitik under både normale og usædvanlige forhold
- alle direkte og indirekte gebyrer og udgifter i forbindelse med investeringer
- hvorvidt visse investorer har ret til særbehandling og en beskrivelse heraf
- procedurer og vilkår for udstedelse og salg af ejerandele og aktier i investeringsenheden
- den seneste værdiansættelse af investeringsenheden, eller den seneste markedspris på ejerandelene eller aktierne i investeringsenheden
- investeringsenhedens tidligere resultater, hvis muligt
- oplysninger om eventuelle kontraktlige afvigelser fra det ansvar, som depositaren ellers er pålagt ifølge direktivet
- oplysninger om eventuelle indgåede aftaler mellem forvalter og en ekstern valuar vedrørende erstatningsforpligtelser
- på investors opfordring en revideret årsrapport for den alternative investeringsenhed

Forvalter skal desuden oplyse investorer om investeringsenhedens risikoprofil og risikostyringssystem samt eventuelle ændringer i likviditetsstyringen. Desuden skal regelmæssigt oplyses om andelen af illikvide aktiver.

Forvaltere, der benytter sig af systematisk gældsfinansiering (gearing), skal oplyse om det maksimale gearingsniveau. Desuden skal forvaltere offentliggøre gældsfinansieringens totale omfang.

Oplysningskrav i forhold til de kompetente myndigheder

Forslaget stiller krav om, at forvalter på opfordring fra myndigheder skal indsende følgende oplysninger:

- beskrivelse af de markeder, forvalter handler på, og de instrumenter, forvalter handler med på vegne af de forvaltede investeringsenheder
- for hver investeringsenhed skal forvalteren på opfordring oplyse om:
 - andelen af illikvide aktiver, som er underlagt særlige betingelser
 - ændringer i likviditetsstyringen
 - risikoprofil og de risikostyringsværktøjer, som anvendes til at styre markeds-, likviditets- og modpartsrisici samt øvrige risici, herunder operationelle risici
 - de aktivkategorier, der hovedsageligt investeres i

- om der anvendes short selling⁴, og
- resultatet af de stresstests, direktivet foreskriver som led i kravene til risikostyring

Endvidere skal forvalter på opfordring indsende følgende dokumenter for hver investeringsenhed, som administreres:

- en revideret årsrapport for hver investeringsenhed, som administreres
- kvartalsvis fuldstændig liste over de investeringsenheder, som forvalteren administrerer.

Forvaltere, som benytter sig af systematisk gældsfinansiering (gearing), skal stille information til rådighed for de kompetente myndigheder om gældsfinansieringens omfang og beskaffenhed, herunder angivelse af de største långiveres identitet.

Oplysningskrav til forvaltere, der opnår kontrollerende indflydelse i et børsnoteret selskab

Overtagelsestilbud i forbindelse med overtagelse af børsnoterede selskaber, herunder krav til hvilke oplysninger der skal gives i denne forbindelse, reguleres som udgangspunkt via overtagelsesdirektivet.

Forslaget indfører i tillæg hertil ét yderligere oplysningskrav for overtagelser af børsnoterede selskaber. Kravet vil gælde forvaltere, der alene eller tilsammen opnår kontrollerende indflydelse i et børsnoteret selskab. Kontrollerende indflydelse defineres i direktivet som opnåelse af mere end 50 pct. af stemmerettighederne. I så tilfælde skal forvalteren oplyse om gældsfinansiering i det overtagne selskab både før og efter overtagelsen, samt når der efterfølgende sker væsentlige ændringer i niveauet for gældsfinansiering. Oplysningerne skal gives til myndighederne i forvalterens hjemland og investeringsenhedens investorer.

Forslaget stiller som udgangspunkt ikke dette oplysningskrav, hvis der er tale om overtagelser af små og mellemstore selskaber.⁵ Medlemslandene kan dog fastholde eller indføre yderligere nationale krav vedrørende virksomhedsovertagelser og kan således også vælge at lade overtagelser af små og mellemstore virksomheder omfatte af kravene.

Det vurderes desuden, at det også i praksis vil være muligt at håndhæve direktivets regler (og eventuelle yderligere nationale regler) vedr. overtagelser af børsnoterede virksomheder også i situationer, hvor der er tale om overtagelser gennemført af forvaltere og investeringsenheder fra tredjelande.

Kommissionen skal ifølge forslaget senest tre år efter direktivets ikrafttræden gennemgå relevant EU selskabslovgivning og de finansielle sektordirektiver med hen-

⁴ Med short selling forstås at man sælger et aktiv, som man ikke ejer – men f.eks. kan have lånt mod betaling – i forventning om at aktivet falder i pris.

⁵ Ved små og mellemstore virksomheder forstås virksomheder, som beskæftiger under 250 personer, og som har en årlig omsætning på ikke over 50 mio. EUR eller en årlig samlet balance på ikke over 43 mio. EUR, jf. Kommissionens henstilling 2003/361/EF om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder.

blik på at sikre ensartede regler for selskaber, der overtages af en virksomhed, uanset om den overtagende part er en alternativ investeringsenhed i direktivets forstand eller eksempelvis en industriel koncern.

Oplysningskrav til forvaltere, der opnår kontrollerende indflydelse i et unoteret selskab

Overtagelser af unoterede selskaber er i dag som udgangspunkt ikke omfattet af hverken dansk eller europæisk regulering i dag.

Forslaget indfører oplysningskrav for overtagelser af unoterede selskaber. Kravene vil gælde forvaltere, der alene eller tilsammen opnår kontrollerende indflydelse i et unoteret selskab. Kontrollerende indflydelse defineres i direktivet som opnåelse af mere end 50 pct. af stemmerettighederne.

Forslaget stiller som udgangspunkt ikke disse oplysningskrav, hvis der er tale om overtagelser af små og mellemstore selskaber. Medlemslandene kan fastholde eller indføre yderligere nationale krav vedrørende virksomhedsovertagelser, herunder også vælge at lade overtagelser af små og mellemstore virksomheder omfatte af kravene.

Når en eller flere forvaltere opnår kontrollerende indflydelse i et unoteret selskab, skal de stille følgende oplysninger til rådighed for selskabet, øvrige aktionærer og selskabets medarbejderrepræsentanter i bestyrelsen⁶:

- Identiteten på den eller de forvaltere der har opnået kontrollerende indflydelse i selskabet
- En politik for at undgå interessekonflikter herunder særligt mellem forvalteren og det overtagne selskab
- En politik for ekstern og intern kommunikation herunder særligt i forhold til selskabets medarbejdere

Der stilles desuden krav om, at forvalter i den årlige rapport for investeringsenheden skal oplyse om:

- den driftsmæssige og finansielle udvikling i det overtagne selskab, selskabets indtjening for hvert forretningssegment, oplysninger om udviklingen i selskabets aktiviteter og finansielle anliggender, vurdering af den forventede udvikling i aktiviteterne og de finansielle anliggender, rapport om væsentlige begivenheder i regnskabsåret
- antal ansatte i det overtagne selskab samt væsentlige ændringer heri
- eventuelle væsentlige afhændelser af aktiver i det overtagne selskab.

Endelig stiller forslaget samme krav vedrørende oplysninger om gældsfinansieringen i det overtagne selskab – før og efter overtagelsen og efterfølgende, når der er væsentlige ændringer i niveauet for gældsfinansiering, som ved overtagelse af et børsnoteret selskab.

⁶ I de tilfælde, hvor der ikke er medarbejderrepræsentanter, skal oplysningerne stilles til rådighed for medarbejderne.

De kompetente myndigheders brug af information, tilsynssamarbejde samt grænser for gearing

For at styrke overvågningen på mikro - og makroplan stiller forslaget endvidere krav til de kompetente myndigheder om, at de skal identificere om investeringsenhedernes gearing bidrager til at opbygge systemisk risici i det finansielle system. De skal desuden stille modtagne oplysninger til rådighed for kompetente myndigheder i andre medlemslande.

For at styrke tilsynsrammerne skal de kompetente myndigheder have adgang til at sætte grænser for størrelsen af den gearing, som forvalter kan anvende. De kompetente myndigheder skal også kunne indføre midlertidige forbud mod at drive virksomhed.

De kompetente myndigheder kan desuden såvel regelmæssigt som på ad hoc basis anmode forvalter om andre oplysninger end de i direktivet angivne, såfremt det måtte være nødvendigt for en effektiv overvågning af systemiske risici.

Bestemmelser vedrørende aflønning

Forslaget stiller krav om, at forvaltere har en aflønningspolitik, der sikrer en forsvarlig risikostyring. Som udgangspunkt er alle ledende medarbejdere, risikotagere samt alle medarbejdere i kontrolfunktioner omfattet af forslagets bestemmelser om aflønning.

Forvalter har ansvar for at have en aflønningspolitik, der er proportional i forhold til de risici, som forvalteren og de underliggende investeringsenheder tager. Eksempelvis skal forvalter håndhæve aflønningspolitikken i relation til forvaltningsselskabets størrelse, investeringsenhedens størrelse, den interne organisation samt omfanget og kompleksiteten af de aktiviteter, der udføres. Dele af kravene til aflønningspolitikken vil derfor ikke finde anvendelse for mindre forvaltere, det gælder eksempelvis i forhold til nedsættelse af en aflønningskomité.

Forslagets væsentligste bestemmelser vedrørende aflønningspolitikken er bl.a., at den skal:

- være i overensstemmelse med en forsvarlig og robust risikohåndtering
- være på linje med forvalterens og investeringsenhedens forretningsstrategi og interesser
- vurderes årligt, centralt og uafhængigt

Konkret gælder, at:

- medarbejdere der arbejder med risikohåndtering, bliver kompenseret i forhold til, om de når deres funktionsmål og ikke i forhold til resultatet af det samlede forretningsområde, de arbejder inden for
- i de tilfælde, hvor aflønning er resultatorienteret, er den baseret på en kombination af medarbejderens individuelle resultat, investeringsenhedens resultat og forvalternes overordnede resultat

- opgørelse af resultater som basis for variabel aflønning, skal tage højde for alle relevante typer af nuværende og fremtidige risici
- vurderingen af medarbejderens resultat bliver sat i en flerårig ramme, der passer til den investeringsenhed, som forvalteren forvalter med henblik på at sikre en langsigtet resultatvurdering
- garanteret variabel aflønning er undtagelsen og kan kun finde sted ved ansættelse af nye medarbejdere og er begrænset til det første år
- andelen af fast, henholdsvis variabel aflønning af den samlede sum skal nøje balanceres. Den faste andel skal udgøre en tilstrækkelig høj andel, og der skal være mulighed for ikke at udbetale variabel aflønning
- betalinger i forbindelse med førtidig afslutning af et ansættelsesforhold skal reflektere resultater over tid og designes på en måde, så fiasko ikke belønnes
- mindst 40 % af den variable aflønning udskydes i en passende periode og sættes i relation til investeringsenhedens risici. Såfremt den variable aflønningskomponent udgør et meget stort beløb, skal mindst 60 % af beløbet udskydes.
- udbetaling af variabel aflønning, herunder den udskudte andel, kan kun ske, hvis det ikke skader forvalterens langsigtede bæredygtighed, og hvis det kan begrundes i resultaterne for den pågældende afdeling, investeringsenhed og den pågældende medarbejder. Den samlede variable aflønning bør generelt indskrænkes væsentligt, når forvalteren eller investeringsenheden oplever dårlige økonomiske resultater.
- ansatte pålægges at afholde sig fra at anvende instrumenter som hedging eller forsikringer, som kan reducere eller fjerne sammenhængen mellem den risiko, de løber, og deres egen aflønning, som undergraver formålet med aflønningsretningslinjerne.

Der er ligeledes krav om, at tilsynsmyndighederne fører tilsyn med aflønningen i investeringsenhederne.

Det bemærkes, at direktivet ikke indeholder regler om, hvor stor en andel aktier og aktielignende instrumenter skal udgøre af den variable aflønning.

Specifikke bestemmelser om tredjelande

Direktivforslaget regulerer forvaltere etableret i tredjelande, der ønsker at markedsføre sine investeringsenheder i EU-lande. Direktivforslaget regulerer ligeledes EU-forvaltere, der forvalter investeringsenheder, som er beliggende i tredjelande og markedsføres i EU-lande eller markedsføres uden for EU. Principperne for reguleringen af disse forvaltere uddybes nedenfor. Forvaltere etableret i tredjelande vil ikke være omfattet af direktivets krav, så længe de ikke markedsfører deres investeringsenheder i et EU-land.

En medlemsstat kan tillade forvaltere etableret i tredjelande at markedsføre investeringsenheder til professionelle investorer i det pågældende medlemsland, såfremt forvalter overholder direktivets krav om udarbejdelse af årsrapporter, op-

lysninger til investorer, oplysninger til de kompetente myndigheder samt overholder direktivets oplysningskrav i forbindelse med overtagelse af unoterede og børsnoterede selskaber. Endvidere er det en betingelse, at der skal være etableret passende samarbejdsaftaler mellem det medlemsland, hvor forvalter ønsker at markedsføre sin investeringsenhed, og tilsynsmyndigheden i det tredjeland, hvor forvalter er etableret. Det vil derudover være op til det pågældende EU-land, hvilke eventuelle yderligere betingelser og krav, der skal stilles som led i en sådan tilladelse. Forvaltere etableret i tredjelande skal således have separat tilladelser i hvert enkelt EU-land, som den ønsker at markedsføre sine investeringsenheder i.

En medlemsstat kan tillade forvaltere etableret (og godkendt) i EU at markedsføre investeringsenheder fra tredjelande til professionelle investorer i den pågældende medlemsstat, såfremt forvalter lever op til alle de krav, der er i direktivet med undtagelse af depositarreglerne. Endvidere skal det sikres, at der er etableret passende samarbejdsaftaler mellem det medlemsland, hvor forvalter er hjemmehørende og tilsynsmyndigheden i det tredjeland, hvor investeringsenheden er etableret. Det vil derudover være op til det pågældende EU-land, hvilke eventuelle yderligere betingelser og krav, der skal stilles som led i en sådan tilladelse. Forvaltere etableret i EU skal således have særskilt tilladelser i hvert enkelt EU-land, som den ønsker at markedsføre sine investeringsenheder fra tredjelande i.

En medlemsstat kan give tilladelse til, at forvaltere etableret (og godkendt) i den pågældende medlemsstat administrerer investeringsenheder, der hverken er etableret eller markedsført i EU, såfremt forvalter overholder alle de krav, der er oplyst i direktivet med undtagelse af regler om depositarer og årsrapport. Endvidere er det en betingelse, at der skal være etableret passende samarbejdsaftaler mellem det medlemsland, hvor forvalteren er hjemmehørende, og tilsynsmyndigheden i det tredjeland, hvor investeringsenheden er etableret. Det vil derudover være op til det pågældende EU-land, hvilke eventuelle yderligere betingelser og krav, der kan stilles som led i en sådan tilladelse. Dette giver ikke forvalter mulighed for at markedsføre sine investeringsenheder fra tredjelande i andre EU-lande

Hjemmelsgrundlag

Direktivforslaget har hjemmel i Traktatens artikel 53, stk. 1. Forslaget er omfattet af den fælles beslutningstagning.

Nærhedsprincippet

Regeringen vurderer, at direktivforslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Europa-Parlamentets udtalelser

Rapporteuren på forslaget i Europa-Parlamentets udvalg for økonomiske og monetære anliggender (ECON) har udarbejdet en betænkning, der blev behandlet i udvalget den 23. februar 2010. Det forventes, at Europa-Parlamentets plenarforsamling skal stemme om betænkningen i juli 2010 med henblik på at opnå en aftale med formandskabet i forbindelse med Parlamentets 1. behandling af forslaget.

Betænkningen indeholder 138 ændringsforslag. En lang række af ændringsforslagene er af teknisk eller sproglig karakter. Særligt betænkningens bemærkninger vedrørende oplysningskrav ved virksomhedsovertagelse og de såkaldte ækvivalensregler i forhold til investeringsenheder fra tredje landes muligheder i EU er på linje med det danske indspil.

I Europa-Parlamentets relevante udvalg (ECON-udvalget) forventes der at blive stemt om direktivforslaget den 10. maj 2010 på baggrund af rapporteurens rapport og en række ændringsforslag stillet af Europa-Parlamentsmedlemmerne.⁷

Der er lagt op til, at rapporteuren efterfølgende vil fremlægge et forslag til ændringer af bestemmelserne vedrørende tredjelande. Det er endnu uvist, hvordan disse bestemmelser konkret vil blive udformet, men der er kommet følgende forslag fra rapporteuren:

- Når der er tale om investeringsenheder fra tredjelande, der forvaltes af en EU-forvalter, skal EU-forvalteren have et EU-pas til aktiv markedsføring af investeringsenheden fra tredjelandet, hvis 4 krav bliver opfyldt:
 1. der bliver ført tilsyn med investeringsenheden i tredjelandet, og der etableres en samarbejdsaftale
 2. der skal etableres effektive regler til at forebygge hvidvask og terrorfinansiering
 3. der skal være en OECD-skatteaftale med det pågældende tredjeland
 4. lignende markedsadgang for EU-produkter i det pågældende tredjelands markeder

- Når der er tale om, at både forvalter og investeringsenheder er fra tredjelande, skal forvalteren fra tredjelandet have et EU-pas til aktiv markedsføring af investeringsenheden, hvis 4 krav bliver opfyldt:
 1. forvalteren fra tredjelandet skal frivilligt efterkomme reglerne i direktivet og lade sig registrere af den europæiske værdipapirtilsynsmyndighed (European Securities and Markets Authority – ESMA)
 2. der skal etableres en samarbejdsaftale mellem ESMA og forvalterens hjemlandstilsynsmyndighed. Tilsynsmyndigheden skal sikre, at direktivet bliver overholdt

⁷ Europa-Parlamentets ECON-udvalgs arbejdsdokumenter vedr. AIFM-direktivet er tilgængelige på hjemmesideadressen: <http://www.europarl.europa.eu/activities/committees/workingDocsCom/comparlDossier.do?dossier=ECON/7/00300&body=ECON&language=EN>

3. forvalteren underlægger sig EU-lovgivningen
4. investeringsenhedens tredjeland er ligeledes omfattet af kravene nævnt i punkt 1-4 i øverste bullit.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Hvor og hvordan de nødvendige ændringer i dansk ret vil blive gennemført er ikke endeligt afklaret på nuværende tidspunkt.

Lov om finansiel virksomhed

For så vidt angår forvaltere af alternative investeringsenheder, som defineret i direktivforslaget, er der ikke pt. en national regulering af disse i deres egenskab af netop forvaltere af de pågældende investeringsenheder. Imidlertid reguleres investeringsforvaltningsselskaber i Lov om Finansiell Virksomhed (FIL). Disse selskaber kan udover investeringsforeninger også administrere investeringsenheder omfattet af direktivet såsom specialforeninger, fåmandsforeninger, professionelle foreninger, hedgeforeninger m.v. I FIL reguleres både deres ejerforhold, ledelsesmæssige forhold, kapitalforhold, investeringsregler, god skik regler, regler om årsrapporter, tilsyn mv. Disse regler vil skulle tilpasses til direktivets krav på disse områder.

Lov om investeringsforeninger og specialforeninger

Der vil skulle gennemføres ændringer i Lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger (LIS), idet specialforeninger, fåmandsforeninger, professionelle foreninger, hedgeforeninger m.v. er investeringsenheder, der omfattes af direktivet. I LIS reguleres både disse investeringsenheders ledelsesmæssige forhold, prospekter, indløsnings- og emmissionsforhold, investeringsregler, god skik regler, regler om årsrapporter, tilsyn mv.

Selskabs- og regnskabslovgivning

Forvalter er i dag underlagt den almindelige selskabs- og regnskabslovgivning. Ifølge gældende dansk ret vil en forvalter være omfattet af selskabslovens⁸ regler om organisering, kapital, ledelse mv. Endvidere vil forvalter være omfattet af årsregnskabslovens regler om udarbejdelse, revision og indsendelse af virksomhedens årsrapport.

Det vurderes, at der vil skulle indføres nye regler vedrørende autorisation af forvaltere, regler for den løbende drift af forvaltervirksomhederne samt regler for forvalternes pligter i henhold til direktivforslaget, herunder oplysningsforpligtelser og kapitalkrav til forvalter.

Eksisterende kapitalkrav for aktie- og anpartsselskaber vil kunne fastholdes. For så vidt angår øvrige selskaber, der kan være forvaltere, vil der skulle indføres kapitalkrav.

⁸ Dele af selskabsloven trådte pr. 1. marts 2010 i kraft i stedet for aktieselskabsloven og anpartsselskabsloven.

For så vidt angår øvrige selskaber med begrænset ansvar og kommanditselskaber og interessentskaber vil disse også kunne være forvaltere. Der er ikke i gældende dansk ret krav til minimumskapital for denne type selskaber. Med vedtagelsen af direktivet vil der skulle indføres krav om minimumskapitalkrav for denne type virksomheder, hvis de ønsker at udøve virksomhed som forvalter i direktivets forstand.

Desuden vil der skulle indføres bestemmelser om oplysningspligt for forvaltere i forbindelse med overtagelse af unoterede selskaber.

Det er med forslaget muligt for medlemslandene at opretholde eksisterende samt fastsætte yderligere nationale regler, der ligger ud over direktivets bestemmelser vedrørende overtagelse af børsnoterede selskaber.

Det vurderes, at der vil skulle gennemføres mindre ændringer i årsregnskabsloven samt i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder.

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget vil øge ressourcebehovet i Finanstilsynet og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen som følge af nye krav til godkendelse/registrering af forvaltere af alternative investeringsenheder og til myndighedernes løbende kontrol.

Finanstilsynets ydelser er brugerfinansierede, og udgifterne hertil betales derfor af sektoren. Erhvervs- og Selskabsstyrelsens udgifter til såvel lønsum og drift kan ligeledes finansieres ved gebyrer pålagt de registrerede virksomheder under tilsyn efter en lignende konstruktion. De øgede udgifter forudsættes derfor modsvaret af øgede indtægter på finansloven.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget ventes at forbedre overvågning og tilsyn med (systemiske) risici på både mikro- og makroniveau, forbedre investorbekyttelse, forbedre markedets effektivitet og integritet, øge gennemsigtigheden ved opkøb af større ejerandele i virksomheder samt give større åbenhed for virksomheder, der kontrolleres af alternative investeringsenheder.

Administrative konsekvenser

Forslaget stiller nye krav til forvaltere af alternative investeringsenheder, hvilket vil øge de administrative omkostninger for sektoren. De kompetente myndigheder vil søge at mindske omfanget af de administrative byrder ved at genbruge oplysninger om forvaltere og investeringsenheder i det omfang, disse indberettes i henhold til anden lovgivning eller regulering i øvrigt, f.eks. til myndigheder i andre lande.

Grundet banker og øvrige finansielle aktørers betydning for stabiliteten af det finansielle system, er mange af de finansielle aktører allerede i dag underlagt en grundig kontrol. De forvaltere, der er omfattet af direktivforslaget, udgør som udgangspunkt et hidtil ureguleret område, men for nogle forvaltere vil der allerede

være en eksisterende regulering, der betyder, at nogle oplysninger allerede indberettes til myndighederne. I disse tilfælde vil datagenbrug være muligt, og i øvrigt vil der for disse forvaltere være tale om tillæg til eksisterende pligter, men ikke om helt nye pligter. Som eksempel kan nævnes forslaget krav om, at forvalter skal sørge for at årsrapporten, for de alternative investeringsenheder der administreres, tilføjes en række yderligere oplysninger i forhold til, hvad der kræves i henhold til gældende regnskabslovgivning. De fleste danske virksomheder vil allerede på nuværende tidspunkt være forpligtede til at udfærdige en årsrapport. Forslagets krav vil derfor være krav til den eksisterende årsrapport, men ikke krav om at virksomheden skal udfærdige en selvstændig årsrapport i sin egenskab af alternativ investeringsenhed.

Høring

Der blev afholdt møde om Kommissionens direktivforslag om forvaltere af alternative investeringsfonde KOM(2009)207 den 28. maj 2009 i EU-specialudvalget for finansielle tjenesteydelser. Dagsordenspunktet var en drøftelse og efterfølgende høring af Kommissionens direktivforslag om forvaltere af alternative investeringsfonde (KOM(2009)207). Til stede på mødet var følgende: Forsikring og Pension, Dansk Venture Capital & Private Equity Association, FTF, Nationalbanken, Økonomi- og Erhvervsministeriets departement, Finansministeriet, Statsministeriet, Realkreditforeningen, Finansrådet, Dansk Industri, Udenrigsministeriet, Dansk Aktionærforening, Dansk Erhverv, Foreningen for statsautoriserede revisorer, Investeringsforeningsrådet, Finansforbundet, Nasdaq/OMX Copenhagen, Justitsministeriet, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og Finanstilsynet.

Der er efterfølgende blevet afholdt statusmøde for EU-specialudvalget for den finansielle sektor vedrørende direktivforslaget i Finanstilsynet den 26. januar 2010. Her var der tekniske uddybende spørgsmål.

Udover drøftelserne på EU-specialudvalgsmøderne blev der iværksat en yderligere høring af EU-specialudvalgsmedlemmerne. Nærværende hørings-notat gengiver holdninger enten udtrykt på selve mødet og/ eller i forbindelse med den efterfølgende høringsproces. Følgende EU-specialudvalgsmedlemmer har afgivet bemærkninger enten på EU-specialudvalgsmødet den 28. maj 2009 eller i forbindelse med den efterfølgende høring:

1. Investeringsforeningsrådet.
2. DI, Dansk Erhverv og Danish Venture Capital and Private Equity Association i forening.
3. Danish Venture Capital and Private Equity Association.
4. Finansrådet.
5. Børsmæglerforeningen.
6. Dansk Aktionærforening
7. Foreningen af Statsautoriserede Revisorer.
8. Finansforbundet.
9. LO.

Investeringsforeningsrådet (IFR) mener overordnet, at det er en god idé at regulere managers af alternative investeringsfonde. IFR mener dog, at direktivforslaget på visse områder er gået for langt og at en minimumsregulering i stedet ville være at foretrække. IFR understreger, at det er vigtigt, at direktivforslaget på alle områder harmoniseres i forhold til UCITS-direktivet.

IFR kan ikke se nødvendigheden af at tildele udenlandske fonde markedsføringsret til EU. Det vil være en destabiliserende faktor at tillade ikke regulerede produkter fri adgang til det europæiske marked. For det første fordi det kan føre til en generel udflagning af danske/EU domicilerede foreninger. For det andet fordi tvister dermed kan blive afgjort efter 3. landes ret, hvilket samlet set må formodes at føre til en generel sænkning af gennemsigtigheden og investorbekyttelsen. Derudover mener IFR, at der er stor risiko for, at muligheden for fri markedsføring af ikke-regulerede produkter på tværs af EU vil kunne underminere UCITS-brandet, da det vil være let at etablere UCITS-lignende produkter uden egentlig investorbekyttelse. Dette finder IFR uheldigt, fordi det gennemarbejdede UCITS-koncept har vist sin stabilitet under finanskrisen.

IFR anfører ydermere i sine bemærkninger, at direktivforslaget går for langt i anvendelsen af anvendelsesområdet. Et regelsæt til dækning af så forskelligartede områder er uhensigtsmæssigt, idet det ikke tager hensyn til de karakteristika, der gælder for de enkelte enhedstyper. Det vil føre til irrelevante administrative byrder, der ikke kan bidrage til formålet med at skabe overblik over systemiske risici.

IFR påpeger derudover, at et andet problem med direktivforslaget er, at det ikke synes at tage hensyn til, at der i en del lande allerede eksisterer regulering af managers af alternative investeringsfonde. IFR ønsker, at Finanstilsynet arbejder for, at det bliver muligt at fastholde den eksisterende nationale lovgivning og praksis, i de tilfælde hvor foreningerne/produkterne ikke markedsføres over grænserne. I de tilfælde, hvor direktivet kommer til at gælde er det vigtigt for IFR, at den eksisterende regulering af managers i lov om finansiel virksomhed, MiFID-reguleringen og reglerne i LIS koordineres. Det er nødvendigt, at der etableres enkle og smidige procedurer således, at ressourceforbruget af konkurrencehensyn kan holdes på et minimalt niveau. For eksempel bør godkendelsesproceduren for så vidt angår henholdsvis UCITS-forvalterne og forvalterne af AIF koordineres, så det bliver unødvendigt at indhente to separate godkendelser.

Endvidere skal der være mulighed for, at de foreninger/produkter, der ligner UCITS ved at have indbygget investorbekyttelse, fortsat skal kunne tilbydes detailkunder – eksempelvis specialforeningerne. I den sammenhæng er det et problem, at det, der forvaltes af en FAIF, skal klassificeres som komplekse produkter. Dette er en unødigt forenkling, der ikke tager hensyn til, at også andre produkter end UCITS-produkter kan være simple og have indbygget investorbekyttelse. Klassifikationen af komplekse, henholdsvis ikke komplekse produkter bør følge MiFID-klassifikationen.

Det er vigtigt, der kun er ét sæt af regler at leve op til. På det detaljerede plan efterlyser IFR en definition på en "uafhængig valuar" og oplyste, at der ikke er behov for uafhængige valuarer i forhold til en række danske foreninger.

Dansk Erhverv, Dansk Industri og Danish Venture Capital and Private Equity Association påpeger, at Kommissionen i direktivudkastet fremhæver, at kapitalfonde ikke udgør en systemisk risiko, hvilket skyldes deres investeringsstrategier og anden brug af gearing end hedgefonde. Derfor bør kapitalfonde ikke anses for at være en af årsagerne til den økonomiske krise. Dette bør afspejles i en eventuel regulering af fondene.

Organisationerne anfører endvidere, at i en analyse udarbejdet af Økonomi- og Erhvervsministeriet om kapitalfonde fra 2006, blev det fastslået, at kapitalfondsejerskab medfører flere danske arbejdspladser. Hvis direktivet gennemføres, kan det betyde, at danske virksomheder ikke får vækstkapital og derfor kan væksten på sigt blive mindre i Danmark. Danmark får derfor sværere ved at opfylde Barcelona-målsætningen samt skabe nok arbejdspladser til at finansiere fremtidens velfærdssamfund. Organisationerne mener derfor, at diversitet i kapitaludbuddet er en forudsætning for, at EU kan være en effektiv og konkurrencedygtig økonomi baseret på velfungerende markeder og level playing field på globalt plan for investorer. Organisationerne understreger, at direktivet vil medføre væsentlige administrative byrder, både for kapital- og venturefonde samt for deres mange porteføljeselskaber. Forslaget kan derfor påføre erhvervslivet væsentlige administrative byrder, der ikke er proportionale i forhold til direktivets formål.

Dansk Industri (DI) fremførte, at det er vigtigt, at der bliver tænkt på administrative byrder hele vejen igennem systemet i relation til alternative investeringsfonde. Dette fordi oplysningskravene i direktivforslaget både rammer administrationselskaberne, de alternative investeringsfonde og eventuelle porteføljeselskaber. DI mente samtidig, at det er u hensigtsmæssigt, at børsnoterede virksomheder som overtages af kapitalfonde og afnoteres, skal opfylde transparensdirektivet i 2 år efter afnotering. Der er her tale om en væsentlig byrde for disse virksomheder. Det er vigtigt at være opmærksom på, om omkostningerne med de enkelte krav overstiger nytten. Ydermere blev det pointeret, at det er meget vigtigt at have øje for, at virksomhederne har behov for kapital og at kapitalfondene er en vigtig kapitalkilde. DI pegede ligeledes på, at det bør fremgå klarere af direktivet, at erhvervsdrivende fonde ikke er omfattet.

Dansk Venture Capital & Private Equity Association (DVCA) sætterspørgsmålstegn ved, hvorfor kapitalfonde skal underlægges risikostyringssystemer og likviditetssystemer. Organisatorisk er kapitalfonde relativt småt sat op og er i skarp konkurrence med andre fonde, rige enkeltpersoner og sovereign wealthfunds (statsfonde som investerer pensionsmidler mv.) Derfor mener DVCA ikke, at der skal meget til, før kapitalfonde ikke længere er konkurrencedygtige. Yderligere påpegede DVCA også, at venturefonde bliver omfattet, og da disse fonde forventes at blivestore i fremtiden, kan de i værste fald blive ude af stand til at modstå konkurrencen. I stedet bør mega buy out - fonde omfattes. Ifølge DVCA bør Danmark

stemme nej til forslaget. Hvis der arbejdes videre med direktivet, bør tærsklerne for at være omfattet af direktivet i givet fald 10-dobles.

DVCA henviser til beretningen fra Folketingets Europa Udvalg fra maj 2008, hvori udvalget udtaler, at en eventuel kommende regulering af kapital- og hedgefonde bør foregå fra globalt plan. DVCA udtrykker bekymring for, om politikerne havde glemt denne udtalelse. DVCA ønsker ens konkurrencevilkår for alle aktører på markedet (level playing field). Den foreslåede europæiske regulering vil påføre europæiske kapitalfonde flere byrder end deres internationale konkurrenter.

DVCA understreger, at Kommissionen lægger op til, at en fond – uanset størrelse – skal reguleres under direktivet eller lignende dansk lovgivning, der måske kan være strengere end direktivet. Danmark har pt. ingen specifik regulering vedrørende kapitalfonde. DVCA mener i denne sammenhæng, at Danmark skal arbejde for, at mindre fonde undtages for denne administrative byrde. Den administrative byrde er en forhindring for at tiltrække kapital for hovedparten af de danske fonde. Dette vil være til skade for danske investeringer og dermed arbejdspladser, påpeger DVCA.

Dansk Erhverv går ind for de danske indstillinger, dog med undtagelse af den danske indstilling om, at alle vigtige finansielle aktører og enheder skal reguleres (herunder kapital- og hedgefonde). Dette punkt bør ifølge Dansk Erhverv udgå. Ligeledes mener Dansk Erhverv, at afvisningen af tredjelande er for markant, idet der allerede er fonde fra 3. lande i Europa.

Finansrådet og Børsmæglerforeningen mener, at det bør være MiFID's almindelige regler for investorbeskyttelse, der skal finde anvendelse, som tilfældet er i dag. Ydermere er det vigtigt at undgå dobbeltregulering af de foreninger, der allerede er oprettet i henhold til den gældende danske lovgivning, men som ikke er omfattet af UCITS-direktivet, herunder også sikre, at disse foreninger fortsat kan administreres af de investeringsforvaltningsselskaber og sælges til de samme investorer som i dag.

Endeligt gør Finansrådet opmærksom på, at bestemmelsen om, at børsnoterede virksomheder, som overtages af en kapitalfond og derefter afnoteres i 2 år vil være omfattet af de samme krav til åbenhed som børsnoterede virksomheder, forekommer unødvendig. Dette begrundes med, at disse selskaber allerede er omfattet af selskabslovgivningen, herunder offentliggørelse af regnskaber med videre. Finansrådet mener ikke, at der er øget behov for beskyttelse i disse situationer.

Finansrådet (FR) understreger, at der er problemer med anvendelsesområdet. Der skal være mere styr på definitionerne, da en hedgefond ikke bare er en hedgefond. Ligeledes mener FR, at den danske indstilling vedrørende 3. lande er for bastant. USA har allerede fonde i London, så det findes allerede – derfor ville det være mere hensigtsmæssigt at se på 3. landes kontrol.

Dansk Aktionærforening (DAF) finder, at den ikke har substantielle bemærkninger, da direktivforslaget som bekendt omhandler professionelle investorer. Dog

understregede foreningen, at det er problematisk at skyde på kapitalfondene som skyld i finanskrisen – da det er ganske uberettiget.

Når der skydes så skarpt på kapitalfondene, kan det i sidste ende ramme den private investor, som gerne vil have opkøbt sine aktier. Den lille investor kan blive ramt, hvis kapitalfonde reducerer deres aktivitet med overtagelse af børsnoterede virksomheder. DAF mener, at det aktuelle forslag som udgangspunkt har en stærk kritik af alle ikke-regulerede fonde. DAF mener dog ikke, at kritikken er tilstrækkeligt underbygget af analyser af, hvad de forskellige typer af fonde har betydet for den finansielle uro i det seneste år. Derfor er Kommissionens direktivforslag ikke præcist nok i sine definitioner og mål. I forlængelse af dette er det svært at vurdere, hvilken betydning direktivet vil få for den enkelte investor.

Umiddelbart vil direktivforslaget ikke have nogen betydning for private investorer, da det er rettet mod fondsdannelser med professionelle deltagere. Dog er der en risiko for, at kravet om større gennemsigtighed vil trække likviditet ud af de regulerede markeder.

DAF tilslutter sig de danske indstillinger og støtter, at Danmark arbejder for, at så mange elementer fra det danske indspil om åbenhed og ansvarlighed for kapitalmarkederne i Europa vil indgå i direktivet. DAF finder dog, at::

- Det bør være muligt for fonde og administrationselskaber fra tredjelande at få tildelt rettigheder til at drive virksomhed eller markedsføre sig inden for EU, hvis de er underlagt en regulering, der svarer til direktivets
- En ny pligt til at afgive oplysninger vil altid opleves som en væsentlig forøgelse af de administrative byrder. Det afgørende er derfor direktivets formål, ikke den administrative byrde. Pointen i dette punkt bør derfor være, at Danmark skal arbejde for, at direktivets krav om, hvilke oplysninger, der skal gives, svarer til direktivets formål.

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer henviser til artikel 19 i direktivforslaget. FSR mener, det er uklart, hvad der ønskes i relation til årsberetningen. Som artiklen må læses, ønskes der ligeledes en revisionsberetning i selve årsberetningen, hvilket ikke er normal procedure.

Finansforbundet udtalte, at det er vigtigt, at der med direktivforslaget ikke bliver spændt ben for de danske overenskomster.

(LO) finder det positivt, at Kommissionen fremsætter lovgivning, der har til hensigt at regulere kapital- og hedgefonde. LO mener, at der er mange gode og vigtige elementer i direktivforslaget. LO henviser eksempelvis til, at fondenes administratører skal have en autorisation samt, at der er øgede krav til åbenhed, videregivelse af information og afrapportering.

Endvidere hilser LO det velkomment, at der med direktivforslaget ikke ændres i lovgivningen om virksomhedsoverdragelser. LO fremfører, at hvis kapitalfunds- overtagelse omfattes af denne lovgivning, vil det få alvorlige konsekvenser for den

danske model, fordi der dermed åbnes op for muligheden for at frasige sig gældende overenskomster.

LO mener, at der er behov for at styrke direktivforslaget på en række områder, ligesom der må arbejdes videre med at realisere de elementer fra det danske indspil, der ikke er med i direktivet. Dette gælder for eksempel i forhold til skat, overdreven brug af gældsfinansiering og krav til udbyttebetalinger. En enhedsplatform til markedsføring af produkter i EU vil kræve, at fondene efterlever et særligt sæt af regler, der garanterer sikkerhed for alle interessenter.

LO mener, at forslaget bør regulere alle fonde, der vil operere i EU-området, og ikke kun administratorer.

Minimumsgrænserne for direktivets anvendelsesområde er ligeledes problematiske. LO mener ikke, at det er tilstrækkeligt, at halvdelen af alle alternative investeringsfonde vil blive omfattet. Grænsedragningerne vil kunne betyde, at mange forvaltere vil have motiv til at splitte sig op i flere enheder. LO påpeger ydermere, at det er problematisk, at kravene til information og rapportering ikke vil gælde for administratorer, der overtager virksomheder med færre en 250 ansatte, mindre end 375 millioner kroner i omsætning og/eller en balance på mindre en 323 millioner kroner. Det kan vise sig at blive et problem i Danmark, hvor mange små og mellemstore virksomheder bliver opkøbt af fonde. Her vil medarbejderne ikke få bedre rettigheder, selvom det er lige så relevant for dem, som for lønmodtagere på større arbejdspladser. LO gentog denne bekymring på EU-specialudvalgs mødet den 26. januar 2010.

LO er ikke enig i den foreløbige danske holdning, der fremfører, at øgede oplysningskrav indebærer væsentligt øgede byrder. LO finder det tværtimod helt afgørende, at der skal være øgede oplysningskrav for både forvaltere og porteføljevirk-somheder.

Det danske indspil til EU-Kommissionen peger på, at EU-reglerne omtilbudsdokumenter bør skærpes, så de følger detaljeringsgraden i de danske regler. Det indebærer bl.a. oplysninger om de strategiske planer for virksomheden, om den opkøbte virksomhed fortsat skal være børsnoteret og om påtænkte store udbyttebetalinger umiddelbart efter overtagelsen. LO opfordrer regeringen til fortsat at arbejde for denne forbedring af EU-reglerne om tilbudsdokumenter. LO ønsker, at medarbejderne har samme informationsniveau i overtagelsessituationen uanset om de pågældende er ansat på en børsnoteret eller ikke børsnoteret virksomhed. LO anbefaler ligeledes generelt, at reglerne om information og høring skærpes, så der i forbindelse med opkøb og lignende pålægges ejerne en større forpligtelse til at sikre, at virksomhedens medarbejdere informeres og høres om ejerens planer for virksomheden. LO bemærker, at reglerne som de ser ud nu, alene pålægger ledelsen en oplysningspligt, men at der i praksis kan opstå det problem, at medarbejderne ikke får fyldestgørende information fra ledelsen, hvis ejerkredsen er tilbageholdende med at give oplysninger til ledelsen om de fremtidige planer for den overtagne virksomhed.

I forhold til problemstillingen om, hvorvidt fonde fra 3. lande skal kunne markedsføre sig i EU, mener LO ikke, at det skal være muligt, med mindre de opfylder de samme krav, som stilles til EU baserede fonde/forvaltere. LO har ydermere svært ved at se idéen med, at der stilles kapitalkrav til administratorerne i relation til direktivforslaget. Kapitalkravene er så små, at de er ligegyldige. I forhold til dette område skal der sikres en sammenhæng til anden lovgivning, og at der indføres reelle, skærpede kapitalkrav for de selskaber, hvor der er behov for det.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Nærhedsnotat er sendt til Folketingets Europaudvalg den 15. maj 2009. Grundnotat er fremsendt den 18. juni 2009. Sagen blev behandlet i samråd den 20. maj 2009 og i lukket samråd i udvalget den 2. oktober 2009. Der blev fremsendt orientering vedrørende forhandlingssituationen til udvalget den 23. oktober 2009 og status på forhandlingerne blev fremsendt til udvalget den 25. januar 2010. Sagen blev forelagt udvalget til forhandlingsmandat d. 5. marts 2010 som led i forelæggelsen af dagsordenen for ECOFIN-mødet d. 16. marts 2010.

Holdning

Regeringen støtter generelt kompromisforslaget. En regulering af alle vigtige finansielle aktører og enheder, herunder kapital- og hedgefonde, er i overensstemmelse med det danske indspil om åbenhed og ansvarlighed på kapitalmarkederne.

Anvendelsesområde

Regeringen har arbejdet for, at det ikke skulle være muligt at omgå direktivets krav ved at undlade at udpege en forvalter. Regeringen kan således støtte, at investeringsenheden selv skal opfylde direktivets krav, hvis enheden har valgt ikke at udpege en ekstern forvalter.

Regeringen har endvidere arbejdet for og er tilfreds med, at det foreliggende kompromisforslag præciserer anvendelsesområdet således, at kun relevante aktører omfattes af direktivet, såsom aktører der udgør en væsentlig risiko for stabiliteten på de finansielle markeder og ikke f.eks. industrielle holdningselskaber.

Regeringen har arbejdet for, at alle forvaltere uanset størrelse omfattes af direktivet. Som forslaget foreligger, vil Regeringen derfor kunne støtte direktivets anvendelsesområde.

Oplysningskrav

Regeringen støtter direktivets krav til forvalter om oplysninger til investorer i overensstemmelse med det danske indspil med henblik på at øge gennemsigtigheden.

Regeringen støtter ligeledes kravene til forvalter om oplysninger til myndighederne med henblik på at forbedre overvågning og tilsyn af investeringsenheder.

Regeringen har arbejdet for at indføre yderligere oplysningskrav i forbindelse med virksomhedsovertagelser, og for at reglerne også omfatter små og mellemstore virksomheder. Der er i forhandlingerne i Rådet ikke fundet støtte blandt de andre medlemslande til at indføre yderligere oplysningskrav.

Regeringen har imidlertid på baggrund af forhandlingssituationen i Rådet arbejdet for og opnået støtte til, at direktivet skal give mulighed for at bibeholde eksisterende nationale bestemmelser i forhold til oplysningskrav i forbindelse med virksomhedsovertagelser. Forslaget indeholder på den baggrund minimumsregler, der giver mulighed for at bibeholde og udvikle eksisterende nationale bestemmelser, og for at bestemmelserne kan finde anvendelse på små og mellemstore virksomheder. Regeringen støtter disse bestemmelser.

Regeringen lægger således afgørende vægt på, at det endelige forslag giver Danmark mulighed for at opretholde det eksisterende oplysningsniveau i Danmark i forbindelse med virksomhedsovertagelse.

Aflønning

Regeringen støtter reglerne om aflønning i kompromisforslaget, så den er i overensstemmelse med en forsvarlig og robust risikohåndtering.

Tredjelande

Regeringen kan støtte direktivets regler vedrørende tredjelande. Regeringen finder, at forvaltere eller investeringsenheder fra tredjelande alene skal kunne opnå adgang til at markedsføre deres andele i Danmark eller andre EU-lande, hvis de lever op til krav, der er ækvivalente med direktivets regler.

Andre landes holdninger

Der ventes at være tilslutning til kompromisforslaget fra de fleste lande og tilstrækkelig støtte til, at kompromiset ville kunne vedtages med det nødvendige kvalificerede flertal. Forhandlingerne om direktivet har overordnet afspejlet, at én gruppe lande, herunder Danmark, ønsker en stærk regulering af forvaltere af alternative investeringsenheder og en anden gruppe lande, ønsker en mindre omfattende regulering af forvaltere af alternative investeringsenheder.

Dagsordenspunkt 2: Budget 2011

Resume

Kommissionen forventes at præsentere sit foreløbige forslag til EU's budget for 2011, som blev offentliggjort den 27. april 2010. Forslaget indebærer et niveau for forpligtelsesbevillingerne på 142,6 mia. euro, hvilket svarer til 1,15 pct. af EU's BNI. I forhold til budgettet for 2010 er der tale om en stigning på 0,8 pct. i løbende priser. Betalingsbevillingerne er i Kommissionens forslag fastsat til 130,1 mia. euro, hvilket svarer til 1,05 pct. af BNI. Betalingsbevillingerne stiger dermed i løbende priser med 5,8 pct. fra 2010 til 2011. Rådet (Budget-ECOFIN) vil eventuelt behandle forslaget den 13. juli 2010.

Baggrund

Kommissionen forventes at fremlægge sit foreløbige forslag til EU's budget for 2011, der er det første budget, som skal vedtages under den ny budgetprocedure vedtaget med Lissabontraktaten. Med den ny budgetprocedure foretager Rådet og Europa-Parlamentet kun én behandling hver af Kommissionens budgetforslag før enighed eventuelt skal tilvejebringes i et forligsudvalg. Forslaget vil eventuelt blive behandlet af Budget-ECOFIN den 13. juli 2010. Dette møde forventes dog kun afholdt, hvis COREPER ikke inden da har kunnet opnå kvalificeret flertal for et rådsforslag. Europa-Parlamentet forventes at behandle forslaget i oktober 2010. Hvis der er uoverensstemmelse mellem Rådet og Europa-Parlamentet, indledes herefter en 21 dage lang forligsprocedure med Kommissionen i rollen som mægler. Det endelige budget for 2011 forventes at blive vedtaget i november 2010.

Det foreløbige forslag til EU's budget for 2010 er fastlagt indenfor rammen af aftalen om de finansielle perspektiver – den såkaldte Interinstitutionelle aftale (IIA'en) – og de heri indeholdte udgiftslofter (finansielle perspektiver) for perioden 2007-2013.

Hjemmelsgrundlaget

Traktatens artikel 314 (beslutningsprocedure for budgettet).

Nærhedsprincippet

Da der er tale om et forslag i relation til EU's budget, kan det kun behandles på EU-niveau. Forslaget er derfor i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Formål og indhold

Kommissionens forslag til EU's 2011-budget er opsummeret i tabel 1.

Tabel 1. Kommissionens forslag til EU's budget for 2011

(Mio. euro, årets priser)	Budget 2010 ²⁾	Loftet for 2011	Forslag for 2011	Forskel 2010-2011 (euro)	Forskel 2010-2011 (pct.)
Forpligtelsesbevillinger¹⁾					
1a. Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse	14.383 ³⁾	12.987	12.937	-1.446	-9,6 ³⁾
Reserve vedr. globaliseringsfonden ⁷⁾	500		500	0	
<i>Margen til loftet</i>	<i>-194⁹⁾</i>		<i>50⁴⁾</i>		
1b. Samhørighed for vækst og beskæftigelse	49.387	50.987	50.970	1.583	3,2
<i>Margen til loftet</i>	<i>-1</i>		<i>17</i>		
2. Forvaltning af naturressourcer	59.499	60.338	59.486	-13	0,0
<i>Margen til loftet</i>	<i>456</i>		<i>852</i>		
3. Borgerskab, frihed, sikkerhed og retfærdighed	1.675	1.889	1.802	127	7,7
<i>Margen til loftet</i>	<i>18</i>		<i>87</i>		
4. EU som en global partner	8.160	8.430	8.613	453	5,6
<i>Margen til loftet</i>	<i>-18¹⁰⁾</i>		<i>70⁵⁾</i>		
5. Administration	7.909	8.334	8.267	358	4,5
<i>Margen til loftet⁶⁾</i>	<i>53</i>		<i>149</i>		
Forpligtelser, i alt	141.492	142.965	142.577	1.085	0,8³⁾
<i>Margen til loftet</i>	<i>528</i>		<i>1.244</i>		
Betalingsbevillinger, i alt	122.957	134.280	130.147	7.190	5,8
<i>Margen til loftet</i>	<i>11.661</i>		<i>4.418¹¹⁾</i>		
Betalingsbevillinger, pct. af BNI⁸⁾	1,02 pct.	1,08 pct.	1,05 pct.		

Anm. Difference i sum skyldes, at der er afrundet til hele tal.

1) Forpligtelsesbevillinger er udtryk for de tilsagn, som EU kan afgive i et givet budgetår, mens betalingsbevillinger er udtryk for de faktiske udbetalinger, EU kan foretage i et givet budgetår.

2) Omfatter vedtaget budget inkl. efterfølgende foreløbige ændringsforslag nr. 1, 2 og 3.

3) Som følge af den økonomiske genopretningsplan er kategori 1a forhøjet ekstraordinært i 2010 med 2.000 mio. euro til energiprojekter. Ses der bort fra de 2.000 mio. euro vil der blive en stigning i forpligtelsesbevillingerne under kategori 1a fra 2010 - 2011 på 4,4 pct. frem for et fald på 9,6 pct. For de samlede forpligtelsesbevillinger vil der ligeledes blive en stigning på 2,2 pct. fra 2010 - 2011 frem for en stigning på 0,8 pct.

4) Margenen for kategori 1a tager ikke højde for de 500 mio. euro, som er afsat til Globaliseringsfonden.

5) Margenen for kategori 4 inkluderer ikke de 253,9 mio. euro, der er afsat til nødhjælpsreserven.

6) Margenen for 2011 er udregnet inkl. et beløb på 82 mio. euro fra personalets bidrag til pensionsordning. For 2010 er det tilsvarende beløb 78 mio. euro.

7) Globaliseringsfonden finansieres af uforbrugte midler fra foregående budgetår.

8) BNI er opgjort på baggrund af skøn fra april 2010. Nye skøn over EU's BNI vil forelægges den 18. maj 2010.

9) 194 mio. euro over loftet er finansieret gennem Flexibilitetsinstrumentet.

10) Margenen for kategori 4 inkluderer ikke de 248,9 mio. euro, der er afsat til nødhjælpsreserven. 18,3 mio. euro over loftet finansieres gennem Flexibilitetsinstrumentet.

11) Den samlede margen for betalingsbevillinger inkluderer ikke et beløb på 203 mio. euro, der er afsat til nødhjælpsreserven, samt et beløb på 82 mio. euro fra personalets bidrag til pensionsordning

Forslaget indebærer et niveau for forpligtelsesbevillingerne på 142,6 mia. euro, hvilket svarer til 1,15 pct. af EU's BNI. I forhold til budgettet for 2010 er der tale om en stigning på 0,8 pct. i løbende priser.

Betalingsbevillingerne er i Kommissionens forslag fastsat til 130,1 mia. euro, hvilket svarer til 1,05 pct. af BNI. Der er tale om en stigning i løbende priser på 5,8 pct. fra 2010 til 2011. Betalingsbevillingerne er bestemmende for størrelsen af det danske bidrag til EU og de øvrige medlemsstaters bidrag.

Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet har endnu ikke fastlagt sin holdning, men skal endeligt have fastlagt en holdning i løbet af oktober 2010.

Gældende dansk ret og forslagens konsekvenser herfor

Det danske EU-bidrag, som følger af Kommissionens foreløbige forslag til EU's budget for 2011, vil blive opført på Forslag til finanslov for 2011.

Statsfinansielle konsekvenser

En vedtagelse af Kommissionens budgetforslag skønnes at medføre et dansk EU-bidrag på ca. 21,0 mia. kr. i 2011¹. Ud fra de seneste tal for EU's budget for 2010 skønnes det danske bidrag til EU for 2010 at blive på ca. 19,9 mia. kr. (2010-priser).

Høringer

Ikke relevant

Dansk holdning

Folketingets Europaudvalg blev den 5. marts 2010 orienteret om de overordnede danske holdninger i forbindelse med Rådets overordnede prioriteter for 2010-budgettet. De mere præcise danske holdninger vil blive formuleret i forbindelse med forhandlingerne i foråret. Regeringen vil præsentere et forhandlingsoplæg for Folketingets Europaudvalg forud for de afsluttende drøftelser i Bruxelles.

Andre landes holdninger

Kommissionens præsentation forventes ikke at give anledning til drøftelse.

Indstilling

Sagen skønnes, at skulle forelægges for Folketingets Europaudvalg til orientering.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg blev den 5. marts 2010 orienteret om Rådets overordnede prioriteter for 2010-budgettet forud for mødet i ECOFIN den 16. marts 2010.

¹. Dette skøn er baseret på skøn over medlemsstaternes BNI foretaget i april 2010. Nye skøn over BNI vil forelægges den 18. maj 2010.

Dagsordenspunkt 3a: Skat - Rentebeskatningsdirektivet

Resumé

ECOFIN ventes at drøfte forslaget om ændring af rentebeskatningsdirektivet med henblik på at opnå politisk enighed. Direktivet skal sikre beskatningen af opsparingsindkomst, som betales fra fx en bank i et EU-land til en person i et andet EU-land. Forslaget omfatter en række tekniske ændringer af direktivet for bedre at sikre beskatningen.

Nedenstående er udarbejdet på baggrund af Kommissionens forslag KOM(2008) 727 og formandskabets kompromisforslag, som nedenstående giver et prioriteret uddrag af. Der henvises til bilag B.

Baggrund

Rentebeskatningsdirektivet (2003/48/EF) skal sikre beskatningen af opsparingsindkomst, som betales fra banker og andre finansielle institutter i et EU-land til en person i et andet EU-land. Det sker ved, at oplysning om betalingen automatisk indberettes til betalerens skattemyndigheder, som videresender oplysningerne til rentemodtagers skattemyndigheder. Tre medlemsstater (Belgien, Luxembourg og Østrig) har en overgangsperiode, som indebærer opkrævning af kildeskat af renteindtægter til rentemodtagere i andre EU-lande i stedet for automatisk at videregive oplysninger om betalingen. Belgien er imidlertid fra 1. januar 2010 overgået til automatisk informationsudveksling.

Direktivet har en revisionsbestemmelse, hvorefter Kommissionen hvert tredje år skal aflægge rapport til Rådet om, hvordan direktivet virker. Kommissionen kan i den forbindelse foreslå ændringer af direktivet, som måtte være nødvendige for bedre at sikre beskatning af indtægter fra opsparing og fjerne uønskede konkurrenceforvridninger.

Kommissionens første treårsrapport (KOM(2008)552) blev drøftet på ECOFIN den 2. december 2008. Kommissionen vurderer i rapporten, at rentebeskatningsdirektivet generelt har fungeret efter sin hensigt, men at der er behov for visse justeringer i direktivet. Kommissionen har derfor fremsat forslag om ændring af direktivet. Såvel det tjekkiske som det svenske formandskab har fremsat en række kompromisforslag på baggrund af Kommissionens forslag.

Indhold

Kommissionens forslag samt ændringerne i det seneste kompromisforslag indeholder en række ændringer til direktivet bl.a. vedr. de anvendte begreber i direktivet, præciseringer af definitioner samt udvidelse af anvendelsesområdet. De væsentlige ændringer er beskrevet i afsnittene nedenfor.

Information om rentemodtagers identitet

Direktivets regler om, hvilken information de betalende agenter (banker og andre finansielle institutioner) skal oplyse om rentemodtagers identitet og bopæl, foreslås ændret med henblik på at forbedre kvaliteten af informationen og dermed

bedre opnå direktivets mål. Banker mv. skal således både anvende rentemodtagers fødselsdato, fødested og skattemæssige identifikationsnumre, dersom sådanne anvendes i den pågældende medlemsstat. Desuden skal der ske en forbedring af betalende agents indlevering af oplysninger vedrørende fælles konti og andre situationer med flere fælles rentemodtagere. Der skal således gives oplysning om identiteten af hver enkelt deltager og hver deltagers andel af betalingen.

Udvidelse af anvendelsesområdet til betalinger via enheder i lande, hvor direktivet ikke finder anvendelse

Direktivets anvendelsesområde foreslås udvidet ved, at banker og øvrige finansielle institutter skal anvende direktivet på betalinger til enheder, som ikke er underlagt effektiv beskatning – som f.eks. trusts, fonde og foreninger – og som er etableret i jurisdiktioner uden for EU og de områder, hvor direktivet eller forholdsregler, der svarer til direktivets, finder anvendelse. Direktivet skal således anvendes, når banken er bekendt med, at rentemodtageren er en fysisk person med bopæl i et andet EU-land end det, hvori banken er hjemmehørende, selv om rentebetalingen kanaliseres via et tredjeland. Den pågældende person anses for retmæssig ejer af betalingen, selv om den umiddelbare modtager er en enhed uden for EU og områder, hvor direktivet finder anvendelse. Formålet hermed er at undgå, at personer omgår direktivet ved at indskyde en enhed i en jurisdiktion uden for direktivets geografiske virkefelt mellem sig selv og banken. For at reducere usikkerheden og den administrative byrde for banker vil Kommissionen føre en ikke udtømmende liste over de berørte enheder i jurisdiktioner uden for Fællesskabet. Listen skal være bilag til direktivet.

Det foreslås endvidere præciseret, at banker og andre finansielle institutter inden for EU har pligt til at anvende direktivet, når en betaling foregår via en anden bank eller finansielt institut uden for EU, hvis banken i EU har kendskab til, at betalingen faktisk er til fordel for en person med bopæl i en anden medlemsstat. Dette vil især bidrage til at forhindre misbrug af det internationale netværk af finansieringsinstitutter (filialer, datterselskaber, associerede selskaber og holdingselskaber) til at omgå direktivet.

Udvidelse af definitionen af ”betalende agent”

Det foreslås præciseret, at direktivets begreb ”betalende agent” udvides til også at omfatte institutioner, som efter medlemslandets egne regler ikke er underlagt effektiv beskatning. En ikke udtømmende liste over sådanne institutioner i de enkelte medlemsstater vil lette implementeringen af de nye bestemmelser. Listen omfatter for Danmarks vedkommende interessentskaber, kommanditselskaber, kommanditaktieselskaber, partrederier og trusts og lignende oprettet i henhold til udenlandsk lovgivning.

Udvidelse af definitionen af rentebetaling

Det foreslås, at rentebeskatningsdirektivets definition af rentebetaling udvides til også at omfatte følgende elementer:

- Anden indkomst svarende til renteindtægter, f.eks. kursgevinster af særlige finansielle instrumenter, som ligner gældsfordringer.

- Visse livsforsikringsaftaler, der kan sidestilles med investeringsprodukter, fordi kunden er sikret udbetalinger svarende til indbetalingerne, eller fordi forsikringskontrakten i væsentligt omfang er knyttet til afkast af gældsfordringer eller andre instrumenter, som er omfattet af direktivet. Det er hensigten, at egentlige pensionsordninger ikke skal omfattes af direktivet.
- Indkomst fra indirekte investeringer, f.eks. indkomst gennem investeringsforeninger.

Udvidelse af anvendelsesområdet til også at omfatte investeringsforeninger mv.

Rentebeskatningsdirektivet omfatter på nuværende tidspunkt kun udbetalinger fra investeringsfonde, investeringsforeninger o.lign., som er godkendt efter direktivet om investeringsforeninger (såkaldte UCITS). Direktivet gælder også for ikke-godkendte investeringsforeninger mv., men kun hvis disse *ikke* har status som selvstændig juridisk enhed. Denne forskelsbehandling af investeringsfonde, investeringsforeninger mv. anses ikke for velbegrundet, og det foreslås derfor, at direktivet fremover skal omfatte alle investeringsforeninger, investeringsfonde mv. uanset deres retlige form, og uanset om de er godkendt efter det ovennævnte direktiv eller ej.

Det foreslås desuden præciseret, at direktivet også omfatter rentebetalinger o.lign. fra alle investeringsfonde etableret uden for EU og EØS.

Andre ændringer

Der foreslås forbedringer i de statistiske oplysninger, som medlemsstaterne skal give om anvendelsen af direktivet.

Hjemmelsgrundlag

Forslaget har hjemmel i TEUF artikel 113 og 115, som kræver enstemmig vedtagelse af medlemslandene.

Nærhedsprincippet

Beskatning af indkomst, som en person i en medlemsstat har indtjent ved opsparring i en anden medlemsstat, kan kun opnås ved en fælles retsakt. Regeringen vurderer derfor, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har ikke udtalt sig endnu.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

De gældende regler om indberetningspligt for danske pengeinstitutter mv. vedrørende rentebetalinger findes i skattekontrolloven. Loven indeholder en bestemmelse om de oplysninger, som danske pengeinstitutter mv. skal indsende automatisk til SKAT i henhold til rentebeskatningsdirektivet.

Når der foreligger en endelig aftale om ændring af rentebeskatningsdirektivet, vil det blive overvejet, om der er behov for at justere skattekontrolloven.

Statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser

En effektivisering af direktivet vil have positive statsfinansielle konsekvenser gennem øget provenu fra skat af renter mv. i udlandet.

Høring

Direktivforslaget har været sendt til høring hos Advokatsamfundet, Børsmæglerforeningen, CEPOS – Center for Politiske Studier, Center for Kvalitet i Reguleringen, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Dansk Aktionærforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Den Nordiske Børs, København, Finansrådet, Finanstilsynet, Foreningen af Firmapensionskasser, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen Registrerede Revisorer, Forsikring og Pension, Forvaltningshøjskolen, InvesteringsForeningsrådet, Københavns Fondsbørs, Nationalbanken, Realkreditrådet og SKAT.

Advokatsamfundet anser det for retssikkerhedsmæssigt betryggende, at direktivet forsynes med en udtømmende oversigt over enheder og retlige arrangementer, som er berørt af præciseringen om, at rentemodtagere ikke kan kanalisere renteindtægter igennem enheder i jurisdiktioner, som ikke er omfattet af direktivet. Advokatsamfundet finder dog, at det er en ulempe ved listen, at det vil være en ganske stor udfordring at lave en løbende ajourføring heraf. Advokatsamfundet opfordrer til, at der foretages en afvejning af fordele og ulemper.

Advokatsamfundet finder det endvidere uheldigt, at direktivforslaget medfører en betydelig udvidelse af begrebet ”rentebetalinger” i forhold til dansk rets forståelse af ”renter”. Bliver direktivforslaget inkorporeret i dansk ret, vil man skulle operere med to forskellige rentebegreber – et snævert dansk rentebegreb og et udvidet rentebegreb i direktivet – hvilket er retssikkerhedsmæssigt uhensigtsmæssigt.

Et løsningsforslag kunne ifg. Advokatsamfundet være, at man i direktivet anvendte det rentebegreb, der er findes i OECD’s modeloverenskomst. Det fremgår dog af direktivforslagets bemærkninger, at man bevidst har valgt en bredere rentedefinition end den, der findes i modeloverenskomsten. Advokatsamfundet foreslår i lyset heraf, at man i direktivteksten sonderer mellem rentebetalinger og andre betalinger, der sidestilles med rentebetalinger.

Skatteministeriet er enig i betragtningerne om, at en opdateringsprocedure over enheder og retlige arrangementer, som er omfattet af ”gennemsigtighedsprincippet” vil være nødvendig, men kompleks.

Skatteministeriet er enig i problemstillingen om definitionen af ”renter”, men finder, at problemet kan løses ved implementeringen og ikke nødvendigvis må løses i direktivet. Der skelnes efter direktivforslaget mellem egentlige renter (engelsk: ”interest”) og rentebetalinger (engelsk: ”interest payments”). Det bemærkes, at direktivet alene regulerer, hvilke betalinger der skal foretages indberetning om, respektive trækkes kildeskat af. Direktivet regulerer ikke den anvendelse, som modtagerstaten gør af modtagne oplysninger, og indeholder ikke nogen forpligtel-

se for modtagerstaten til at beskatte alle rentebetalinger som renter. Hvis direktivforslaget vedtages i sin nuværende form, vil Danmark også modtage oplysninger om visse betalinger, som efter dansk national skatteret vil blive klassificeret som kursgevinster eller som udbytte.

SKAT bemærker, at formuleringen af skattekontrollovens § 8 X, som blev indsat ved implementeringen af det oprindelige direktiv, ikke vil kunne rumme de udvidelser af anvendelsesområdet, som direktivforslaget indebærer. Bestemmelsen må derfor ændres, og det samme gælder bekendtgørelsen om indberetningspligter, der er udstedt i medfør af skattekontrolloven.

SKAT bemærker endvidere, at der vil være tale om ganske omfattende systemændringer, og der kan ikke gives et estimat eller bud på implementering, så længe direktivforslagets endelige udformning er ukendt.

Skatteministeriet er enig heri. Det bemærkes endvidere, at udviklingsfasen for de påkrævede systemændringer først vil kunne påbegyndes, når direktivforslagets endelige udformning er kendt.

Endvidere har **Finansrådet, Foreningen Danske Revisorer** og **Foreningen Registrerede Revisorer** meddelt, at de ikke har nogen bemærkninger.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget til ændring af rentebeskatningsdirektivet blev forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for ECOFIN den 2. december 2008, den 2. december 2009 og den 19. januar 2010.

Holdning

Dansk holdning

Danmark kan støtte forslaget om ændring af rentebeskatningsdirektivet, herunder det foreliggende kompromisforslag.

Andre landes holdninger

Flertallet af medlemsstater forventes at kunne støtte forslaget om ændring af rentebeskatningsdirektivet, idet enkelte lande dog har reservationer.

Dagsordenspunkt 3b: Administrativt samarbejde på skatteområdet (bistandsdirektivet)

Resumé

ECOFIN ventes at have en drøftelse af forslaget til nyt direktiv om administrativt samarbejde på skatteområdet (bistandsdirektivet). Det nye direktiv skal afløse det gældende bistandsdirektiv fra 1977, som ikke har fulgt den internationale udvikling, herunder især i forhold til bankhemmelighed. Det nye direktiv skal styrke og udvide udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaternes skattemyndigheder. Drøftelsen ventes især at angå automatisk informationsudveksling.

Nedenstående er udarbejdet på baggrund af Kommissionens forslag KOM(2009) 29 og formandskabets kompromisforslag, som nedenstående giver et prioriteret uddrag af. Der henvises til bilag C.

Baggrund

Det gældende bistandsdirektiv (77/799/EØF) har til formål at sikre, at medlemsstaterne udveksler de oplysninger, som er nødvendige for en korrekt beskatning af personer og virksomheder i en medlemsstat, som har økonomiske relationer til en anden medlemsstat.

Direktivet er imidlertid utilstrækkeligt til at opfylde formålet, idet det bl.a. giver mulighed for, at en medlemsstat kan afslå en anmodning fra en anden medlemsstat om oplysninger med den begrundelse, at statens egen lovgivning eller administrative praksis (bankhemmelighed) forhindrer den i at indhente oplysningerne.

Desuden indebærer direktivet ikke pligt til automatisk informationsudveksling. Det vil sige, at oplysninger, som en medlemsstats myndigheder får indberettet om betalinger, på nuværende tidspunkt ikke videresendes automatisk i de tilfælde, hvor modtageren af betalingen er hjemmehørende i en anden medlemsstat.

Kommissionen har derfor fremsat forslag til et nyt bistandsdirektiv, som skal forbedre og på visse punkter udvide udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaternes skattemyndigheder.

Indhold

Kommissionens forslag indebærer overordnet, at alle direkte skatter og indirekte skatter bliver omfattet af ensartede regler om udveksling af oplysninger, undtagen told og indirekte skatter, som er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 1798/2003 og Rådets forordning 2073/2004.

Derudover indeholder forslaget en række ændringer vedr. bistandens art, udvekslingen af oplysninger, administrativt samarbejde mv.

Bistandens art

Forslaget indeholder regler om fem forskellige typer af bistand til fremsendelse af oplysninger: udveksling efter anmodning, automatisk udveksling, spontan udveksling, embedsmænds tilstedeværelse på en anden medlemsstats territorium og samtidigt gennemførte undersøgelser ("simultane revisioner"). Disse fem typer er de samme som de fem typer af bistand, som almindeligvis er omfattet af aftaler om

administrativ bistand i skattesager, der indgås bilateralt på grundlag af en bestemmelse i en dobbeltbeskatningsoverenskomst, der svarer til artikel 26 i OECD's model for dobbeltbeskatningsoverenskomster. I forhold til det gældende direktiv er forslaget om udenlandske embedsmænds tilstedeværelse på en medlemsstats territorium nyt.

Automatisk udveksling af oplysninger betyder, at en medlemsstat med aftalte mellemrum skal sende oplysninger, som er relevante for beskatning i en anden medlemsstat, til den anden medlemsstat. Oplysningerne skal sendes, uden at den anden stat har anmodet om dem.

Det seneste kompromisforslag indebærer, at medlemsstaterne kun får pligt til automatisk udveksling af oplysninger om løn og bestyrelshonorarer, og at landene herudover skal foretage automatisk udveksling af de oplysninger, som de er i besiddelse af.

Herudover medfører kompromisforslaget en præcisering af den spontane udveksling af oplysninger. En medlemsstat vil i fremtiden være forpligtet til at sende oplysninger til en anden medlemsstat i tilfælde, hvor førstnævnte stat vurderer det som sandsynligt, at skattereglerne overtrædes, der er tale om skatteundgåelse eller -unddragelse i den anden medlemsstat, eller vurderer, at der er risiko for, at der vil ske ukorrekt beskatning i den anden medlemsstat.

Udveksling af oplysninger

I det seneste kompromisforslag er foreslået en bestemmelse om, at oplysninger, som en medlemsstat modtager i henhold til direktivet, skal holdes fortrolige på samme måde som oplysninger, der er indhentet i henhold til den modtagende medlemsstats egen lovgivning. Endvidere skal oplysninger, som en medlemsstat har modtaget fra en anden medlemsstat i henhold til direktivet, efter tilladelse fra den anden stat kunne anvendes til andre formål end beskatning. En medlemsstat, som har modtaget oplysninger fra en anden medlemsstat, skal desuden kunne videregive oplysningerne til en tredje medlemsstat, forudsat at direktivets regler og procedurer overholdes.

I forhold til det gældende direktiv er der tilføjet en særlig bestemmelse, hvorefter oplysninger, som en medlemsstat modtager fra et tredjeland, skal videregives til andre medlemsstater, medmindre dette hindres af internationale aftaler med det pågældende tredjeland.

Mht. medlemsstaternes forpligtelser og begrænsninger heri er det foreslået, at den medlemsstat, der modtager en anmodning om oplysninger, skal indsamle informationen, selv om den ikke har brug for oplysningerne til egne skattemæssige formål.

Direktivforslaget forpligter ikke en medlemsstat til at indhente eller videregive oplysninger, hvis det ville være i strid med lovgivningen i staten at gennemføre sådanne undersøgelser eller indhente sådanne oplysninger til egne formål. En medlemsstat kan dog ikke afslå at indhente oplysninger alene med den begrundelse, at oplysningerne findes i et pengeinstitut el.lign., eller at oplysningerne vedrører ejerskabet til fx et selskab eller en fond. Det vil bl.a. indebære, at medlemssta-

ter, der har bankhemmelighed, skal afskaffe denne, hvilket er en væsentlig ændring i forhold til det gældende direktiv.

Forslaget indeholder derudover – i modsætning til det gældende direktiv – en form for såkaldt ”mestbegunstigelsesbestemmelse”. Bestemmelsen medfører, at hvis en medlemsstat har påtaget sig forpligtelser over for et ikke-EU-land til at afgive oplysninger i videre omfang, end hvad der følger af direktivet, så skal medlemsstaten afgive oplysninger i samme omfang til de øvrige EU-medlemsstater, som ønsker at indgå et sådant gensidigt videre samarbejde.

Det er endvidere foreslået at lægge visse begrænsninger på medlemsstaternes muligheder for at anmode om bistand i en anden medlemsstat. Eksempelvis skal en medlemsstat først anmode en anden medlemsstat om oplysninger, når den har udtømt egne rimelige muligheder for selv at skaffe oplysningerne.

Administrativt samarbejde mv.

I modsætning til det gældende direktiv indeholder forslaget en række regler om tilrettelæggelsen af det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne, herunder bl.a. regler om en organisationsplan, fælles procedureregler, fælles formularer, formater og kanaler for udveksling af oplysninger samt udvidede feed-back-procedurer.

Det er foreslået, at ECOFIN i 2017 skal overveje en revision af direktivet efter en rapport fra Kommissionen.

Sagen blev drøftet på ECOFIN den 19. januar 2010, hvor der imidlertid ikke kunne opnås enighed om kompromisforslaget. Der er især uenighed om forslaget om automatisk informationsudveksling, som vil pålægge medlemsstaterne at have regler om indberetning af de oplysninger, som skal videresendes.

Hjemmelsgrundlag

Forslaget har hjemmel i TEUF artikel 113 og 115, som kræver enstemmig vedtagelse af medlemslandene.

Nærhedsprincippet

Bekæmpelse af skattesvig fordrer et effektivt administrativt samarbejde på EU-niveau, som kun kan opnås ved en fælles retsakt. Regeringen vurderer derfor, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Høring

Direktivforslaget har været i høring hos Advokatsamfundet, CEPOS – Center for Politiske Studier, Finansrådet, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen Registrerede Revisorer samt Forsikring og Pension.

Advokatsamfundet anfører retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved en bestemmelse i Kommissionens forslag, der tillægger udenlandske embedsmænd adgang til at gøre brug af lokale kontrolbeføjelser. Denne bestemmelse er udgået i formandskabets kompromisforslag.

Advokatsamfundet kritiserer desuden en bestemmelse om udenlandsk bevismateriale, som efter Advokatsamfundets opfattelse indskrænker de nationale domstoles adgang til at vurdere værdien af disse beviser. Hertil skal bemærkes, at den pågældende bestemmelse alene går ud på, at en medlemsstat kan påberåbe eller anvende oplysninger, rapporter mv., som den har modtaget fra en anden medlemsstat, som bevismateriale på samme måde som tilsvarende oplysninger, rapporter mv., som staten har modtaget fra andre af dens myndigheder.

Europa-Parlamentets udtalelse

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Efter gældende dansk ret varetages de opgaver, der omfattes af direktivet, af SKAT.

Konsekvenserne af forslaget om automatisk udveksling af oplysninger er endnu ikke vurderet, da det endnu ikke er afklaret, hvilke oplysninger der skal være omfattet af automatisk informationsudveksling. Det er muligt, at der kan være behov for at tilpasse de danske indberetningsregler. Det er ligeledes muligt, at der må ændres i kontrol- og indberetningsreglerne vedrørende danske pengeinstitutter mv.

Forslaget indeholder tidsfrister for bl.a. besvarelse af anmodninger om oplysninger. Sådanne tidsfrister findes ikke i gældende dansk ret og kræver derfor muligvis en ændring i lovgivningen.

Statsfinansielle og samfundsøkonomiske konsekvenser

Gennemførelse af direktivforslaget vil medvirke til at begrænse provenutab, der opstår ved skatteunddragelse og utilsigtet udnyttelse af skatteregler. Direktivet vil således have en positiv virkning for statsfinansierne og samfundsøkonomien.

Gennemførelse af direktivforslaget forventes at medføre et behov for øgede ressourcer i SKAT, herunder udgifter til systemudvikling. Der kan ikke skønnes over størrelsen heraf, før direktivets endelige udformning kendes, og før det er endeligt

afklaret, hvilke oplysninger der skal udveksles automatisk, og hvilke statistiske oplysninger medlemsstaterne skal afgive, samt fremgangsmåden herfor. Disse udgifter afholdes inden for SKAT's eksisterende udgiftsrammer.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen er tidligere blevet forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for ECOFIN den 10. november 2009, den 2. december 2009 og den 19. januar 2010.

Holdning

Dansk holdning

Regeringen kan generelt støtte forslaget om et nyt bistandsdirektiv, herunder det foreliggende kompromisforslag, idet man arbejder for, at omfanget af den automatiske informationsudveksling bliver så bredt som muligt.

Andre landes holdninger

Flertallet af medlemsstater forventes at kunne støtte det nye bistandsdirektiv, idet enkelte lande dog har reservationer.

Dagsordenspunkt 3c og 3d: Skat - Anti-svigsaftale med Liechtenstein og andre tredjelande

Resumé

På ECOFIN den 18. maj 2010 ventes en ny drøftelse af EU's anti-svigsaftaler med tredjelande med henblik på at opnå politisk enighed om en anti-svigsaftale med Liechtenstein samt vedtage forhandlingsmandater til lignende aftaler med Andorra, Monaco, San Marino og Schweiz.

Baggrund og indhold

ECOFIN vedtog den 9. juni 2009 rådskonklusioner, der fremhæver betydningen af god regeringsførelse på skatteområdet, særligt i forhold til øget gennemsigtighed, udveksling af oplysninger og fair skattekonkurrence med henblik på at sikre lige konkurrencevilkår og bekæmpe skattesvig. Konklusionerne vedrører både initiativer inden for EU samt EU's aftaler med tredjelande. ECOFIN opfordrede bl.a. Kommissionen til hurtigt at afslutte de igangværende forhandlinger om en anti-svigsaftale med Liechtenstein og noterede sig Kommissionens hensigt om at forberede oplæg til forhandlingsmandater til lignende anti-svigsaftaler med Andorra, Monaco, San Marino og Schweiz.

Forhandlinger om en anti-svigsaftale med Liechtenstein

Kommissionen fik i 2006 mandat til at forhandle med Liechtenstein om en aftale mellem på den ene side EU og dens medlemsstater og på den anden side Liechtenstein til bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for parternes finansielle interesser. Aftalen skal medføre, at parterne skal bistå hinanden med udveksling af oplysninger vedrørende direkte og indirekte skatter, moms samt told- og landbrugslovgivning – både som led i gensidig administrativ bistand og gensidig retshjælp.

Under forhandlingerne blev en sag afdækket om tyske borgeres bankkonti i liechtensteinske banker, som ejerne ikke havde oplyst til de tyske skattemyndigheder. Efter det daværende aftaleudkast ville Liechtenstein kun skulle yde bistand i sager om skattesvig, som defineret efter liechtensteinsk lovgivning. Efter liechtensteinsk lovgivning anses det ikke som skattesvig at undlade at selvangive indtægter til sine skattemyndigheder. Myndighederne i Liechtenstein kan endvidere ikke gennemtvinge et pålæg til en liechtensteinsk bank om at fremsende oplysninger, hvis banken nægter at udlevere oplysningerne. Efter det daværende aftaleudkastet ville de tyske myndigheder således ikke have kunnet få bistand fra Liechtenstein.

I november 2008 opfordrede ECOFIN Kommissionen til – på baggrund af det gældende mandat – at genoptage forhandlingerne med Liechtenstein med henblik på at opnå forbedringer og yderligere garantier for at sikre reel administrativ bistand og adgang til oplysninger f.eks. i sager om skattesvig. I opfølgning herpå vedtog ECOFIN i februar 2009 rådskonklusioner, som anmodede Kommissionen om at fortsætte forhandlingerne med Liechtenstein med henblik på at opnå en mere effektiv aftale. Aftalen indebærer således, at Liechtenstein skal udveksle op-

lysninger i sager, selvom der ikke efter Liechtensteins lovgivning er tale om skatte-svig.

I december 2008 indgik USA en aftale med Liechtenstein, som sikrer reel informationsudveksling og opfylder OECD's standarder for informationsudveksling på skatteområdet – indeholdt i artikel 26 af OECD's skattemodelkonvention, som indebærer informationsudveksling på anmodning, også vedr. bankoplysninger.

Den 12. marts 2009 – forud for G20-mødet den 2. april – afgav Liechtenstein en erklæring om, at man forpligter sig til fuld implementering af OECD's standarder for informationsudveksling, og at man i den forbindelse ville fortsætte forhandlingerne med EU om en revideret anti-svigsaftale.

Kommissionens forhandlinger med Liechtenstein har resulteret i et udkast til en aftale, der sikrer informationsudveksling på anmodning i overensstemmelse med OECD's standarder med henblik på effektiv administrativ bistand på skatteområdet og bekæmpelse af skatteunddragelse.

Sagen om anti-svigsaftalen med Liechtenstein blev senest drøftet på ECOFIN-mødet den 19. januar 2010, hvor der imidlertid ikke kunne opnås enighed om kompromisforslaget. ECOFIN ventes således den 18. maj 2010 at drøfte det foreliggende udkast til anti-svigsaftale med Liechtenstein med henblik på at opnå politisk enighed.

Forhandlingsmandater med Andorra, Monaco, San Marino og Schweiz

I perioden op til G20-mødet den 2. april 2009 i London tilkendegav en række lande, at man ville forpligte sig til OECD's standarder for transparens og informationsudveksling på skatteområdet. I lyset af disse erklæringer fra Andorra, Monaco, San Marino og Schweiz har Kommissionen udarbejdet forslag til forhandlingsmandater til anti-svigsaftaler med disse lande på linje med den aftale, der ventes indgået med Liechtenstein. Aftalerne skal således omfatte informationsudveksling på skatteområdet efter anmodning i overensstemmelse med OECD's standarder – både som led i gensidig administrativ bistand og gensidig retshjælp.

Sagen om forhandlingsmandater til Kommissionen til at forhandle anti-svigsaftaler med de øvrige tredjelande blev senest drøftet på ECOFIN-mødet den 19. januar 2010, hvor det imidlertid ikke kunne opnås enighed. ECOFIN ventes således den 18. maj 2010 at drøfte sagen med henblik på at vedtage forhandlingsmandaterne til Kommissionen.

Nærhedsprincippet

Bekæmpelse af svig vedrørende direkte og indirekte skatter, moms samt told- og landbrugslovgivning fordrer et effektivt administrativt samarbejde mellem på den ene side EU og dens medlemsstater og på den anden side det pågældende tredjeland. Regeringen vurderer derfor, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Effektive anti-svigsaftaler med Liechtenstein og øvrige tredjelande vil medvirke til at sikre overholdelsen af dansk lovgivning. Aftalerne vurderes ikke at nødvendiggøre ændringer af dansk lovgivning.

Statsfinansielle konsekvenser

Sagen kan have positive statsfinansielle konsekvenser, da effektive anti-svigsaftaler med Liechtenstein og øvrige tredjelande bl.a. vil medvirke til at imødegå skattesvig mv. og deraf afledt tab for de offentlige finanser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ikke umiddelbare samfundsøkonomiske konsekvenser, men initiativer til at forhindre skatteunddragelse mv. vil have positive samfundsøkonomiske konsekvenser.

Høring

Ikke relevant.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen om en anti-svigsaftale med Liechtenstein og mandater til forhandlinger med Andorra, Monaco, San Marino og Schweiz blev forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg forud for ECOFIN den 20. oktober 2009 og til orientering forud for ECOFIN den 2. december 2009 og ECOFIN den 19. januar 2010.

Holdning*Dansk holdning*

Regeringen støtter, at ECOFIN intensiverer arbejdet for at bekæmpe skattesvig mv., herunder i forbindelse med EU's aftaler med tredjelande.

Regeringen støtter vedtagelsen af det foreliggende udkast til en anti-svigsaftale med Liechtenstein. Regeringen lægger vægt på, at aftalen er mindst ligeså effektiv som den aftale, USA har indgået med Liechtenstein, der opfylder OECD's standarder og sikrer reel informationsudveksling. Det er endvidere vigtigt, at aftalen er effektiv til at imødegå svig, herunder så finansielle institutioner i Liechtenstein ikke anvendes til aktiviteter, der har karakter af skattesvig i forhold til andre lande.

Regeringen støtter Kommissionens hensigt om at iværksætte forhandlinger med Andorra, Monaco, San Marino og Schweiz med henblik på at indgå anti-svigsaftaler på linje med den ventede aftale med Liechtenstein. Det er vigtigt at fremskynde processen for at udnytte det internationale momentum i forhold til bekæmpelse af skatteunddragelse og landenes tilkendegivelser om at leve op til OECD's standarder for informationsudveksling på skatteområdet.

Andre landes holdninger

Der ventes bred opbakning til indgåelsen af en effektiv anti-svigsaftale med Liechtenstein, der sikrer informationsudveksling i overensstemmelse med OECD's standarder.

Der ventes endvidere bred støtte til forhandlingsmandater til lignende aftaler med Andorra, Monaco, San Marino og Schweiz fra en række lande.

Dagsordenspunkt 4: Integrerede retningslinjer

KOM(2010)193

Resumé

Kommissionen har den 27. april 2010 offentliggjort et forslag til nye integrerede retningslinjer knyttet til den kommende Europa 2020-reformstrategi. De integrerede retningslinjer er sammensat af dels de overordnede økonomiske-politiske retningslinjer (Broad Economic Policy Guidelines - BEPG) og dels retningslinjerne for medlemslandenes beskæftigelsespolitikker, og udgør tilsammen en ramme for koordineringen af den økonomiske politik i EU. Retningslinjerne revideres som led i, at Europa 2020-strategien fra i år afløser Lissabon-strategien. Der ventes på ECOFIN-mødet i maj at være en indledende drøftelse af udkastet til integrerede retningslinjer, der ventes fulgt af en yderligere drøftelse i juni som en indstilling til godkendelse på Det Europæiske Råd i juni.

Der henvises desuden til Kommissionens forslag KOM (2010)193, som nedenstående giver et prioriteret uddrag af.

Baggrund

Lissabon-strategien for vækst og beskæftigelse ventes i 2010 afløst af den såkaldte Europa 2020-strategi, der skal styrke rammen for samarbejdet om økonomiske reformer, der kan øge vækst og beskæftigelse i EU-landene. Det Europæiske Råd vedtog på forårstopmødet i marts et første sæt konklusioner om den nye strategi, og forventes at vedtage den nye strategi endeligt på topmødet i juni. Strategien ventes bl.a. at indeholde fem konkrete målsætninger for hele EU, som skal opfyldes inden 2020:

- Mindst 75 pct. af 20-64 årige skal være i beskæftigelse
- Mindst 3 pct. af EU's BNP skal investeres i forskning og udvikling, og der vil i tillæg hertil skulle udvikles en outputbaseret indikator for forskning, udvikling og innovation.
- De såkaldte 20:20:20 klima- og energimål¹⁰ skal være opfyldt (inkl. et skift til 30 pct. reduktion af drivhusgasser, hvis forudsætningerne er opfyldt)
- Uddannelsesniveauerne skal forbedres, navnlig gennem reduktion af skolefrafald og øget gennemførelse af videregående uddannelser
- Social inklusion skal fremmes, navnlig gennem reduktion af fattigdom.

Der vil inden den endelige vedtagelse af strategien blive arbejdet videre med den nærmere definition af de to sidstnævnte målsætninger, der kan omfatte fastsættelse af kvantitative målsætninger herfor.

Strategien vil skulle opfyldes dels gennem indsats på EU-niveau og dels gennem årlige nationale reformstrategier. DER's konklusioner pålægger desuden Kommissionen at udarbejde et udkast til nye integrerede retningslinjer for EU's og medlemslandenes økonomiske politik og beskæftigelsespolitik, der skal understøtte den nye reformstrategi og medlemslandenes arbejde med deres nationale reformstrategier.

¹⁰ Det vil sige målsætningen om, at EU i 2020 skal reducere sin udledning af drivhusgasser med mindst 20 pct. sammenlignet med niveauet i 1990 (30 pct. hvis forudsætningerne er opfyldt), øge sin andel af vedvarende energi til 20 pct., og øge sin energieffektivitet med 20 pct.

Kommissionen offentliggjorde den 27. april 2010 et forslag til sådanne nye integrerede retningslinjer, der som hidtil er sammensat af to separate sæt retningslinjer, der vedtages med hver sin hjemmel i traktaten - dels de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer (BEPG), som er hjemlet i traktatens artikel 121, dels retningslinjerne for medlemslandenes beskæftigelsespolitikker, som er hjemlet i traktatens artikel 148.

Efter en første orienterende drøftelse af Kommissionens forslag til de integrerede retningslinjer i ECOFIN i maj, ventes ECOFIN i juni at indstille de samlede nye integrerede retningslinjer til godkendelse på Det Europæiske Råd, sammen med EPSCO (beskæftigelses- og socialministrene), der separat skal behandle den del af de integrerede retningslinjer, der vedrører beskæftigelsespolitikken. Efter DER i juni vil der følge en formel vedtagelse af retningslinjerne i ECOFIN og EPSCO.

Indhold

Forslaget til nye integrerede retningslinjer indeholder bl.a. retningslinjer, som modsvarer de fem konkrete EU-målsætninger, som ventes fastsat i Europa 2020 strategien. Kommissionens forslag indeholder referencer til de fem konkrete målsætninger i Europa 2020-strategien, som de oprindeligt blev foreslået af Kommissionen. De integrerede retningslinjer ventes konsekvensjusteret, når DER har fastlagt den endelige formulering af de konkrete målsætninger. Derudover indeholder forslaget retningslinjer, der vedrører håndteringen af makro-økonomiske ubalancer, som på baggrund af krisen ventes at blive et større fokus for koordineringen og samordningen af den økonomiske politik i EU.

Tabel 1 giver en oversigt over forslaget til de samlede integrerede retningslinjer. De enkelte retningslinjer uddybes i det følgende.

Tabel 1: Forslaget til nye integrerede retningslinjer, oversigt

Overordnede økonomisk-politiske retningslinjer (BEPG)	
1	Sikring af kvaliteten og holdbarheden af de offentlige finanser
2	Adressering af makro-økonomiske ubalancer
3	Reduktion af ubalancer i euro-området
4	Optimering af støtte til forskning, udvikling og innovation, styrkelse af videns-trekanten og frigørelse af den digitale økonomis potentiale
5	Forbedring af ressource-effektivitet og reduktion af drivhusgasudledninger
6	Forbedring af erhvervslivets og forbrugernes rammevilkår og modernisering af det industrielle grundlag
Beskæftigelsesretningslinjer	
7	Forøgelse af deltagelsen på arbejdsmarkedet og nedbringelse af strukturel arbejdsløshed
8	Udvikling af en kvalificeret arbejdsstyrke der passer til arbejdsmarkedets behov samt fremme af kvaliteten af jobs og livslang læring
9	Forbedring af afkastet af uddannelsessystemer på alle niveauer og større

	deltagelse i tertiær uddannelse
10	Fremme af social inklusion og fattigdomsbekæmpelse

Anm.: Ikke-officiel oversættelse til dansk

De overordnede økonomisk-politiske retningslinjer (BEPG)

Retningslinje 1: Sikring af kvaliteten og holdbarheden af de offentlige finanser

Medlemslandene bør implementere konsolideringsstrategier i overensstemmelse med Stabilitets- og Vækstpagten, herunder anbefalingerne til landene underlagt proceduren for uforholdsmæssigt store underskud. Indtil de mellemfristede mål for den offentlige saldo er nået bør den årlige konsolidering som minimum være 0,5 pct. af BNP per år strukturelt. Den finanspolitiske konsolidering bør starte senest i 2011 og i mange lande tidligere. I konsolideringen bør der fokuseres på tiltag, der ikke svækker vækst og beskæftigelse, og hvor skattestigninger er uundgåelige, bør vægten være på andre skattebaser end arbejdsindkomst (f.eks. miljøbelastning) for at understøtte tilskyndelsen til at arbejde. Medlemslandene bør særligt fokusere på at mindske den demografisk betingede forringelse af de offentlige finanser gennem en hurtig reduktion af gælden samt holdbarhedsfokuserede reformer af pensioner o.l., f.eks. gennem højere tilbagetrækningsalder, der afspejler længere levetid.

Retningslinje 2: Adressering af makro-økonomiske ubalancer

Medlemslandene bør undgå uholdbare makro-økonomiske ubalancer som følge af betalingsbalanceudviklingen eller udviklingen på aktivmarkederne og i husholdningernes og virksomhedernes aktiver og passiver. Medlemslande med store ubalancer på betalingsbalancen bør adressere de underliggende årsager gennem finanspolitisk konsolidering, gennem lønudviklingen og strukturreformer på arbejdsmarkedet, de finansielle markeder og andre relevante områder. I denne sammenhæng bør medlemsstaterne skabe og understøtte rammer, der understøtter en lønudvikling i overensstemmelse med produktivitets- og prisudviklingen, og som tager højde for uddannelsesmæssige og regionale forskelle.

Retningslinje 3: Reduktion af ubalancer i euro-området

Euro-landene bør i særdeleshed betragte store og vedvarende ubalancer i makro-økonomiske variable som en fælles bekymring og derfor arbejde målrettet på at adressere disse om nødvendigt. Euro-lande med store betalingsunderskud som følge af negativ udvikling i konkurrenceevnen bør arbejde for at skabe betydelige forbedringer heri og at reducere enhedslønomkostningerne. Euro-lande med store betalingsbalanceoverskud bør arbejde for at fjerne strukturelle barrierer for det private forbrug. Ligeledes bør euro-lande modarbejde andre makroøkonomiske ubalancer som overdreven privat gældsætning eller forskelle i inflationsudviklingen. Makro-økonomiske ubalancer bør overvåges regelmæssigt inden for euro-området, med henblik på at foreslå konkrete løsningstiltag.

Retningslinje 4: Optimering af støtte til forskning, udvikling og innovation, styrkelse af videns-trekanten og frigørelse af den digitale økonomis potentiale

Medlemslandene bør gennemgå politikkerne for forskning, udvikling og innovation og sikre sig, at de offentlige investeringer er tilstrækkelige, effektive og orienterede mod højere vækst og samtidig adresserer store udfordringer som klimaforan-

dringer, aldrig osv. Reformen bør understøtte høj kvalitet og specialisering, herunder gennem nationale og internationale netværk, offentlig-private samarbejder, forbedring af universiteters og forskningsinstitutioners styring samt fremme af forskermobilitet o.l. Politikkerne for forskning, udvikling og innovation bør tænkes ind i en EU-kontekst for at realisere skalafordele og undgå spild.

Medlemslande bør forbedre rammebetingelserne for erhvervslivets forskning, udvikling og innovation, bl.a. gennem økonomiske incitament og gennem at lette adgangen til finansiering (inkl. risikovillig kapital), og sikre effektiv og kosteffektiv beskyttelse af immaterielle rettigheder. Der henvises desuden til retningslinjer 8 og 9 i forhold til at forbedre uddannelse og fremme kvalificeret arbejdskraft.

Medlemslandene bør desuden fremme adgangen til højhastighedsinternet for at understøtte vidensamfundet og etablere passende rammebetingelser for en hurtig udvikling af et digitalt indre marked, som giver bred adgang til indhold og tjenesteydelser online.

Retningslinje 5: Forbedring af ressource-effektivitet og reduktion af drivhusgasudledninger

Medlemslandene bør arbejde for, at økonomisk vækst afkobles fra større ressourceforbrug, at vende klimaudfordringerne til et vækstområde samt gøre brug af deres naturressourcer på en effektiv måde. Medlemslande bør gøre brug af markedsorienterede værktøjer, herunder beskatning, for bl.a. at understøtte grøn vækst og jobs, tilskynde til brugen af vedvarende energi og fremme af energibesparelser. Medlemslandene bør anvende reguleringsmæssige, ikke-regulatoriske og fiskale værktøjer, herunder energistandarder for produkter og bygninger, subsidier, præferentielle lån og ”grønne udbud” til at tilskynde til omkostningseffektive omlægninger af produktions- og forbrugsmønstre, understøtte overgangen til en miljø- og klimavenlig økonomi og arbejde i retning af, at transporterhvervet og energiproduktionen afkobles fossile brændsler. Medlemslandene bør opgradere og fremme transport- og energiinfrastrukturer, der hænger sammen på tværs af grænserne, herunder gennem aktivering af EU-midler.

Retningslinje 6: Forbedring af erhvervslivets og forbrugernes rammevilkår og modernisering af det industrielle grundlag

Medlemslandene bør sikre et velfungerende indre marked for både borgere og forbrugere ved at sikre et frit og konkurrencedygtigt marked for varer og serviceydelser, særligt ved at fremme integration i det indre marked og effektiv implementering og håndhævelse af de fælles regler samt udvikling af den nødvendige infrastruktur. Medlemslandene bør fortsætte forbedringen af erhvervslivets rammebetingelser bl.a. gennem modernisering af den offentlige administration, reduktion af de administrative byrder, og ved at fjerne skattebarrierer, understøtte små og mellemstore virksomheder og iværksættere, samt sikre stabile og integrerede finansielle markeder.

Medlemslande bør understøtte en moderne, diversificeret, konkurrencedygtig og ressource- og energieffektiv erhvervsstruktur og industri, bl.a. gennem at understøtte den nødvendige omstilling og omstrukturering af virksomheder og brancher i overensstemmelse med statsstøttereglerne, konkurrencereglerne osv. Medlemsstaterne opfordres endvidere til tæt samarbejde med industri og interessenter med

henblik på at styrke konkurrenceevne og bæredygtig udvikling, særligt ved at fremme virksomhedernes sociale ansvar mv.

Retningslinjerne for medlemslandenes beskæftigelsespolitik

Retningslinje 7: Forøgelse af deltagelsen på arbejdsmarkedet og nedbringelse af strukturel arbejdsløshed

Medlemslandene skal integrere og anvende de fælles principper for flexicurity, som godkendt af Det Europæiske Råd, i deres arbejdsmarkedspolitik for at øge erhvervsdeltagelsen, reducere strukturledigheden og bekæmpe segmentering og inaktivitet.

Medlemslandene bør øge dialogen med arbejdsmarkedets parter og bekæmpe segmentering på arbejdsmarkedet ved at adressere midlertidig beskæftigelse, underbeskæftigelse og sort arbejde. Kvaliteten af job og arbejdsforhold bør adresseres ved at bekæmpe lave lønninger, sikre tilstrækkelig dækning af det sociale sikkerhedssystem og sikre at arbejdsmarkedssystemet er målrettet og åbent for alle.

For at øge konkurrenceevnen og beskæftigelsen, særligt for de lavest uddannede, bør medlemslandene gennemgå skatte- og overførselssystemerne m.v. for at fremme højere tilbagetrækningsalder, ligestilling og integration af unge, handicappede, legale immigranter og andre udsatte grupper på arbejdsmarkedet. Der bør arbejdes med ordninger, der skaber balance mellem arbejde og fritid, og som derfor kan hæve beskæftigelsen særligt blandt yngre, ældre og kvinder, herunder tiltag der kan få højtuddannede kvinder til at blive på arbejdsmarkedet. Medlemslandene bør også fjerne barrierer for jobskabelse inden for f.eks. plejesektoren og grønne industrier.

Retningslinje 8: Udvikling af en kvalificeret arbejdsstyrke der passer til arbejdsmarkedets behov samt fremme af kvaliteten af jobs og livslang læring

Medlemslandene skal fremme arbejdskraftens produktivitet og beskæftigelsesduelighed gennem gode grunduddannelser samt efteruddannelsesmuligheder tilpasset arbejdsmarkedets behov samt øget erhvervmæssig og geografisk mobilitet. I samarbejde med arbejdsmarkedets parter og erhvervslivet bør adgangen til efteruddannelse og karrierevejledning forbedres kombineret med bedre information om ledige stillinger og promovning af opstart af egen virksomhed. Oprustningen af uddannelser bør finansieres i samarbejde mellem EU, medlemsstater, individer og arbejdsgivere. Der bør særligt arbejdes for at hjælpe unge uden for arbejde eller uddannelse gennem ordninger, der hjælper nyuddannede i job eller videre uddannelse, og gribe hurtigt ind, når unge bliver arbejdsløse. Uddannelsessystemets evne til at reagere på arbejdsmarkedet behov bør understøttes gennem regelmæssig opfølgning.

Retningslinje 9: Forbedring af afkastet af uddannelsessystemer på alle niveauer og større deltagelse i tertiær uddannelse

For at sikre adgang til uddannelser af høj kvalitet bør medlemslandene investere effektivt i uddannelsessystemerne for at højne det generelle niveau af arbejdsstyrkens kvalitet. Tiltag bør dække alle uddannelsesniveauer, herunder grundskole, universiteter og videreuddannelse. Reformer bør tage udgangspunkt i de kvalifikationer, der er nødvendige i et videnssamfund. Medlemslande bør udvikle fleksible indlæringsmetoder og fremme samarbejde mellem uddannelsesinstitutionerne og

arbejdsmarkedet. Medlemslande bør ydermere arbejde for at styrke undervisningsserhvervet, øge mobiliteten af undervisere og unge under uddannelse og sætte ind for at mindske andelen af unge, der hverken er i arbejde eller uddannelse.

Retningslinje 10: Fremme af social inklusion og fattigdomsbekæmpelse

Medlemslandenes tiltag for at reducere fattigdom bør sigte efter fuld deltagelse i samfundet og økonomien og udvidelse af jobmuligheder. Fokus bør også være at skabe lige muligheder og adgang til f.eks. sundhedsydelse, og bekæmpe diskriminering. Ligeledes for at bekæmpe social udstødelse, bemyndige borgere og fremme deltagelse på arbejdsmarkedet bør medlemslandene styrke social beskyttelse, livslang læring og aktive inklusionspolitikker for at sikre muligheder og skærme folk mod eksklusion. Velfærdsydelser og pensionsordninger bør moderniseres for at sikre, at de kan dække alle og sikre tilstrækkelig høj indkomst og adgang til sundhedsydelser, og på samme tid være holdbart finansieret. Støtte fra det offentlige bør sikre indkomstsikkerhed i overgangsperioder og at reducere fattigdom særligt for grupper med størst risiko for social udstødelse. Medlemslandene bør også aktivt fremme en social økonomi og social innovation til støtte for de svageste.

Hjemmelsgrundlag

De integrerede retningslinjer er formelt sammensat af to sæt retningslinjer. Dels de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer, der er hjemlet i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmådes artikel 121, stk. 2. Dels retningslinjerne for medlemslandenes beskæftigelsespolitikker, der er hjemlet i traktatens artikel 148, stk. 2. Det er i traktaten angivet eksplicit, at beskæftigelsesretningslinjerne skal være i overensstemmelse med de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer (BEPG). Rådet træffer beslutning om de integrerede retningslinjer på baggrund af Det Europæiske Råds konklusioner herom, jf. proceduren i de nævnte artikler. For så vidt angår retningslinjerne for beskæftigelsespolitikken, skal Rådet forinden høre Europa-Parlamentet. Europa-Parlamentet skal ikke høres vedr. de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer.

Nærhedsprincippet

Medlemslandene har selv ansvaret for deres økonomiske politik, herunder beskæftigelsespolitikken og de mikro- og makroøkonomiske aspekter af den økonomiske politik. Ifølge traktaten er den økonomiske politik dog at betragte som forhold af fælles interesse, som skal samordnes i Rådet gennem de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer. Da retningslinjerne er eksplicit hjemlet i traktaten, finder regeringen at sagen er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal høres vedr. beskæftigelsesretningslinjerne, men ikke de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer. Europa-Parlamentet har ikke udtalt sig om udkastet til de integrerede retningslinjer (eller de deri indeholdte retningslinjer for beskæftigelsespolitikken), som er til drøftelse på ECOFIN den 18. maj 2010.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

De integrerede retningslinjer har ikke i sig selv lovgivningsmæssige konsekvenser.

Statsfinansielle konsekvenser

De integrerede retningslinjer har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

De integrerede retningslinjer ventes ikke i sig selv at have samfundsøkonomiske konsekvenser. En bedre koordinering af den økonomiske politik i EU forventes at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser.

Høring

Udkastet til de integrerede retningslinjer til drøftelse på ECOFIN den 18. maj 2010 har ikke været i ekstern høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Udkastet til de integrerede retningslinjer til drøftelse på ECOFIN den 18. maj 2010 har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Det bemærkes, at Europa 2020-strategien har været forelagt for udvalget til orientering, senest forud for ECOFIN-mødet og mødet i Det Europæiske Råd i marts samt forud for mødet i det generelle råd i april.

Holdning

Foreløbig dansk holdning

Regeringen støtter generelt de foreslåede integrerede retningslinjer med forbehold for den endelige formulering af Europa 2020-strategiens fem konkrete målsætninger, som endnu udestår, og tilpasningen af de integrerede retningslinjer i lyset heraf.

Regeringen lægger vægt på, at de integrerede retningslinjer bidrager til vækst, beskæftigelse og finanspolitisk holdbarhed, jf. regeringens høringssvar til Kommissionen i februar 2010 vedr. Europa 2020-strategien, samt understøtter en effektiv koordinering af den økonomiske politik i EU med dette formål, herunder ved at bidrage til en effektiv økonomisk reformstrategi. I forlængelse heraf støttes det, at de integrerede retningslinjer er færre og mere målrettede end de forrige integrerede retningslinjer.

Regeringen lægger navnlig vægt på, at retningslinje 10 vedr. social inklusion udformes således, at den ikke vanskeliggør udsatte gruppers adgang til arbejdsmarkedet, og er forenelig med det i Danmark planlagte arbejde med at bekæmpe social eksklusion baseret på en bred definition af social eksklusion og fattigdom og ikke alene relative indkomstmål, jf. regeringens ”Danmark 2020”.

Andre landes holdning

Der ventes generel opbakning til forslaget til nye integrerede retningslinjer.

Dagsordenspunkt 5: Kommissionens meddelelse om styrket økonomisk-politisk samarbejde

Resumé

På ECOFIN-mødet ventes Kommissionen at præsentere sin meddelelse om styrket økonomisk-politisk samarbejde. Initiativerne i meddelelsen forventes bl.a. at indgå i arbejdet for den taskeforce, som DER-formanden fik mandat til at nedsætte ifm. med DER den 25.-26. marts 2010.

Baggrund og indhold

I forbindelse med Det Europæiske Råd (DER) den 25.-26. marts 2010 blev der givet mandat til DER-formanden Van Rompuy om at nedsætte en taskeforce, som inden udgangen af 2010 skal fremlægge forslag til at styrke budgetdisciplinen i EU (Stabilitets- og Vækstpagten) samt udvikle rammer for økonomisk krisestyring i EU¹¹. Taskeforcen, som vil blive ledet af DER-formanden, nedsættes på minister-niveau og vil derudover have deltagere fra ECB og Kommissionen. Samtidig anmodede DER Kommissionen om inden juni 2010 at fremsætte forslag til styrkelse af det økonomiske samarbejde blandt eurolandene i henhold til Traktatens artikel 136¹².

Initiativerne skal bl.a. ses i lyset af den økonomiske udvikling ifm. den internationale krise, som i varierende omfang på tværs af landene har medført en kraftig forøgelse af udfordringerne vedrørende konsolidering af de offentlige finanser. Det gælder særligt Grækenland, hvor ekstraordinære problemer har medført aktivering af en lånemekanisme til finansiel støtte med deltagelse af IMF og eurolandene.

På den baggrund forventes Kommissionen den 12. maj 2010 i en meddelelse at præsentere en række forslag til styrket økonomisk samarbejde. Hovedelementerne forventes at være

- Integreret europæisk koordination af den økonomiske politik
- Styrkelse af Stabilitets- og Vækstpagten
- Dybere og bredere økonomisk overvågning, særligt for eurolandene
- Udvikling af en mekanisme til krisehåndtering

Initiativerne ventes i et vist omfang at skulle gælde for alle EU-landene, idet der dog ventes ekstra bestemmelser og tættere koordination blandt eurolandene. Kommissionen forventer ikke, at initiativerne vil indebære behov for at ændre Traktaten, men forventer, at der vil være behov for ny eller ændret sekundær lovgivning, fx forordninger.

Ad 1: Integreret europæisk koordination af den økonomiske politik

Initiativerne til at skabe en integreret europæisk koordination af den økonomiske politik forventes bl.a. at lægge op til en mere rettidig overvågning, herunder at EU

¹¹ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/113563.pdf.

¹² Lissabontraktaten indeholder en ny artikel (artikel 136), som giver eurolandene mulighed for at vedtage initiativer til styrkelse af koordinationen og overvågningen af eurolandenes budgetdisciplin samt udstikke økonomisk-politiske retningslinjer for eurolandene.

i højere grad får mulighed for at formulere retningslinjer for landene forud for vedtagelsen af national politik. Mulige initiativer kan være:

- Horisontal overvågning tidligt i kalenderåret for at identificere udfordringer for EU og euroområdet og udstikke strategiske retningslinjer, som EU-landene kan tage højde for i deres stabilitets- og konvergensprogrammer samt nationale reformprogrammer, der eventuelt kan afleveres og behandles samtidigt for at bidrage til konsistens mellem strukturreformer og finanspolitiske strategier.
- Tiltag der styrker sammenhængen mellem EU's og landenes finanspolitiske rammer, fx krav om nationale rammer, der indeholder bestemmelser om de mellemfristede mål (MTO'er).

Ad 2: Styrkelse af Stabilitets- og Vækstpagten

Initiativerne til styrkelse af Stabilitets- og Vækstpagten forventes at have til formål at forbedre incitamenterne til at efterleve Pagtens regler og at vedrøre både den forebyggende del og den korrigerende del af Pagten. Initiativer, som indebærer ændring af Stabilitets- og Vækstpagten, vil skulle vedtages blandt alle EU-landene. Mulige initiativer kan være:

- Aflevering af stabilitets- og konvergensprogrammer i 1. halvår, således at EU-landene kan tage højde for vurderingen af programmerne i forberedelsen af deres finanslove for det efterfølgende år.
- Vurdering af den finanspolitiske situation i euroområdet som helhed på basis af stabilitetsprogrammerne, herunder evt. mulighed for at Kommissionen og Rådet kan bede et euroland om at revidere sine planer for det kommende års finanslov.
- Øget fokus på finanspolitisk holdbarhed, herunder evt. mulighed for at underskudsproceduren kan iværksættes på basis af niveauet og udviklingen i den offentlige gæld.
- Styrket anvendelse af sanktioner og styrkede incitamentter til at føre sund finanspolitik, herunder eventuelt mulighed for at suspendere midler fra strukturfondene (ligesom det nu i princippet er muligt at suspendere midler fra samhørighedsfondene), eller mulighed for sanktioner i den forebyggende del af Pagten, fx over for manglende fremskridt mod landenes mellemfristede mål.

Ad 3: Dybere og bredere økonomisk overvågning, særligt for eurolandene

Initiativerne til dybere og bredere økonomisk overvågning forventes at indebære bredere fokus på makroøkonomiske ubalancer, herunder udviklingen i konkurrenceevne og betalingsbalancer. Reglerne vil evt. blive baseret på en ny forordning vedtaget med hjemmel i Traktatens artikel 136. Mulige initiativer kan være:

- En rapport fra Kommissionen til eurogruppen som vurderer udviklingen i og udsigterne for makroøkonomiske ubalancer, herunder konkurrenceevne-udviklingen, i euroområdet.
- Overvågning baseret på makroøkonomiske indikatorer, herunder betalingsbalancen, aktiv/passiv-position ift. udlandet, reale effektive valutakurser, kredit til den private sektor, aktivpriser mv. Hvis nogle indikatorer signale-

rer væsentlige økonomiske problemer, skal Kommissionen gennemføre en dybdegående analyse af problemerne, hvilket evt. på længere sigt vil kunne medføre konkrete anbefalinger om økonomisk politik til at adressere problemet.

- Styrket synergi mellem de forskellige overvågningsinstrumenter, herunder at henstillinger i proceduren for uforholdsmæssigt store underskud også afspejler udfaldet af den bredere makroøkonomiske overvågning. Fx kan betydelige makroøkonomiske ubalancer indebære anbefalinger om mere ambitiøse budgetmål. Endvidere kan vurderinger af ubalancer og beslutninger om politikanbefalinger tage bidrag fra 'European Systemic Risk Board' (ESRB) i betragtning.

Ad 4: Udvikling af en mekanisme til krisehåndtering

Mekanismen forventes at lægge vægt på bl.a. konditionaliteter, overvågning og iværksættelse. Mekanismen forventes i sig selv at indeholde incitamentet til at undgå at aktivere den, således at den forebygger uansvarlig finanspolitisk opførsel. Samtidig skal en styrket Stabilitets- og Vækstpagt samt dybere og bredere økonomisk overvågning forebygge anvendelsen af mekanismen.

På ECOFIN-mødet den 18. maj 2010 ventes Kommissionen at præsentere sin meddelelse. De foreslåede initiativer forventes at indgå i DER-taskforcens arbejde.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har ikke udtalt sig.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Kommissionens meddelelse har ikke lovgivningsmæssige konsekvenser.

Statsfinansielle konsekvenser

Kommissionens meddelelse har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Kommissionens meddelelse har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser.

Høring

Kommissionens meddelelse har ikke været sendt i høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Holdning

Dansk holdning

Fra dansk side støttes initiativer, der styrker det finanspolitiske samarbejde i EU med henblik på at sikre sunde og holdbare offentlige finanser.

Resultatet af arbejdet bør generelt styrke Stabilitets- og Vækstpagten, herunder via bredere fokus på makroøkonomiske ubalancer i det finanspolitiske samarbejde, fx betalingsbalance samt pris- og omkostningsudvikling, idet balance eller moderate underskud på de offentlige finanser er nødvendige, men ikke tilstrækkelige betingelser for samlet makroøkonomisk stabilitet. Samtidig bør der udvikles mere effektive instrumenter til at sikre, at landene arbejder for at opnå strukturel balance, især gennem bedre incitamentter til at konsolidere de offentlige finanser i gode tider.

Andre landes holdninger

EU-landene forventes at tage Kommissionens meddelelse til efterretning. EU-landene forventes generelt at udtrykke støtte til at styrke det økonomisk-politiske samarbejde i EU.

Dagsordenspunkt 6: Finansielle exitstrategier

Eftersendes snarest

Dagsordenspunkt 7: **Finansiell stabilitet og krisehåndtering**

Resumé

På det kommende ECOFIN ventes drøftelse af rådskonklusioner vedrørende rammerne for finansiell stabilitet i EU. Rådskonklusionerne ventes at omfatte et "roadmap" for kommende initiativer.

Baggrund og indhold

På det kommende ECOFIN ventes en drøftelse af rådskonklusioner vedrørende rammerne for finansiell stabilitet. Rådskonklusioner ventes at berøre tre emner: politikkoordinering, lovgivningsmæssige ændringer og mekanismer, som skal sikre at den finansielle sektor bærer nettoomkostningerne ved finansielle kriser. Rådskonklusionerne ventes at omfatte et "roadmap" for kommende initiativer.

Den overordnede problematik er, at tilsynspraksis og krisehåndtering altovervejende er nationalt forankret, hvilket står i modsætningsforhold til at mange, væsentlige banker og markeder er grænseoverskridende, og at en systemisk krise kan have afsmittende konsekvenser i flere andre lande. I forhold til en national krise kompliceres håndteringen af en grænseoverskridende krise bl.a. af flere interesserter, fordelingen af kompetencer mellem myndigheder i forskellige lande og af potentielle interessekonflikter mellem landene.

Det overordnede formål med EU rammer for finansiell stabilitet er at skabe strukturer der understøtter myndighedernes muligheder for at forebygge, håndtere og løse grænseoverskridende systemiske finansielle kriser rettidigt og koordineret på en sådan måde at finansiell stabilitet sikres, de offentlige omkostningerne minimeres og lige konkurrencevilkår opretholdes.

Politikkoordinering

For så vidt angår politikkoordinering har en High-Level arbejdsgruppe udarbejdet en rapport om rammerne for politikkoordinering i EU i forhold til kriseforebyggelse og krisehåndtering, herunder byrdefordeling (kaldet Nyberg-rapporten). Med byrdefordeling forstås fordelingen af udgifter mellem lande som følge af en konkret redningsaktion, der involverer offentlige midler.

For at sikre en bedre og tidligere indsats anbefaler arbejdsgruppen bl.a. :

- en styrkelse af ECOFINs rolle i relation til at koordinere finansiell stabilitetspolitik
- en klar afgrænsning af ECOFINs rolle og ansvar i relation til at understøtte finansiell stabilitet i samarbejde med andre EU institutioner, herunder især de europæiske tilsynsmyndigheder, dvs. European Supervisory Authorities (ESA) og European Systemic Risk Board (ESRB), og Kommissionen
- en revision af EFCs arbejdsmetoder og procedurer for bedre at kunne understøtte ECOFINs rolle i relation til finansiell stabilitet.

Herudover fremhæves behovet for at politikkoordinering understøttes bilateralt/multilateralt i forhold til specifikke finansielle institutioner. Arbejdsgruppen fremhæver vigtigheden af at følge op på EU Memorandum of Understanding (MoU) fra 2008, herunder at etablere samarbejdsaftaler samt grænseoverskridende

stabilitetsgrupper¹³. I Nordisk-baltisk regi er udarbejdet en samarbejdsaftale, der etablerer en Nordisk-Baltisk Stabilitetsgruppe.

Derudover anbefaler arbejdsgruppen, at stabilitetsgrupperne skal organisere krisestyringsøvelser og operationalisere byrdefordeling for at forberede sig så godt som muligt før en konkret krisesituation. Dette inkluderer bl.a. drøftelser om hvorledes en byrdefordeling vil kunne tage sig ud i hypotetiske tilfælde f.eks. i forbindelse med kriseøvelser, tilgængelighed og relevans af data, udvikling af procedurer etc. EFC skal sikre, at landene overholder deres forpligtelser, dvs. underskrivning af aftaler, etablering af stabilitetsgrupper, afholdelse af kriseøvelser mv. De generelle resultater af kriseøvelserne kan også bruges til at overveje en yderligere udvikling af procedurer for ex post byrdefordeling på EU niveau.

Det forventes, at rådskonklusionerne vil være på linje med anbefalingerne i rapporten og lægge vægt på:

- at præcisere og styrke ECOFINs rolle i relation til finansiel stabilitetspolitik
- at de institutionelle rammer skal styrkes via oprettelsen af grænseoverskridende stabilitetsgrupper
- at principper for ex post byrdefordeling fastlægges og byrdefordeling forberedes
- at de genopretnings- og afviklingsplaner - som finansielle institutioner skal udarbejde i fællesskab med tilsynsmyndighederne inden udgangen af 2010 - inddrages i forberedelsen af byrdefordeling og revideres i relation til konkrete kriseøvelser
- at der etableres EFC overvågningsmekanismer, der kan understøtte etableringen af CBSG, kriseøvelser mv. samt identificere eventuelle barrierer for koordination i forbindelse med håndtering af krisesituationer

Det forventes, at EFC vil orientere om status for dannelsen af grænseoverskridende stabilitetsgrupper inden udgangen af 2011 og i forhold til øvrige initiativer i starten af 2012.

Lovgivningsmæssige rammer

Kommissionen offentliggjorde i oktober 2009 en meddelelse om ”An EU Framework for Cross-Border Crisis Management in the banking sector” som bl.a. berørte behovet for at ændre de lovgivningsmæssige rammer i EU, således at de bedre kan understøtte kriseforebyggelse og håndtering. Kommissionen vil igangsætte en række analyser, og der ventes en ny meddelelse i efteråret 2010 og lovgivningsforslag i 2011. Kommissionen ventes endvidere at stille forslag til en styrket indskydergaranti ordning.

Kommissionen lægger bl.a. op til en fælles ”redskabskasse”, dvs. at redskaberne til tidlig indgriben og krisehåndtering harmoniseres for at muliggøre grænseoverskridende koordinerede tiltag og at der udvikles en fælles analytisk ramme, advarsels-

¹³ Financial Stability Board har - på baggrund af inspiration fra det europæiske MoU - taget initiativ til at oprette stabilitetsgrupper for de største globale institutioner, kaldet ”Crisis Management Group”(CMG). Disse minder om de grænseoverskridende stabilitetsgrupper i MoU’et kaldet ”Cross Border Stability Groups” (CBSG). De institutioner, der har en CMG har derfor ikke behov for en CBSG, men alle større grænseoverskridende institutioner skal være omfattet af enten en CMG eller en CBSG.

indikatorer mv. Anvendelse af redskaberne vil være fleksible for at de kan målrettes de konkrete omstændigheder.

Kommissionen foreslår endvidere, at der skal skabes mekanismer, som sikrer at en passende koordinering af handlinger i forbindelse med grænseoverskridende kriser kan finde sted.

På længere sigt vil Kommissionen overveje forslag der kan lede til en harmonisering af processerne for banklikvideringer. I henhold til de eksisterende konkursregler skal hver juridisk enhed i en bankgruppe behandles separat ved likvidation. Det er en yderst ressourcekrævende proces – ikke mindst ved grænseoverskridende banker. Tilsvarende er det yderst vanskeligt at ændre gældende nationale praksis.

Det forventes, at rådskonklusionerne vil lægge vægt på at rammerne for finansiell stabilitet i EU på kort og mellemlang sigt udvikles, således at:

- der udarbejdes en harmoniseret ”værktøjskasse”
- det sikres, at tilsynsmyndighederne har de nødvendige værktøjer til at kunne gribe ind
- der skabes passende koordinationsmekanismer, således at alle kompetente myndigheder koordinerer deres handlinger ved afvikling af grænseoverskridende institutioner.

Finansiering af kriser

Der har i en række fora og lande været overvejelser om, hvordan det bedst sikres, at den finansielle sektor bidrager til finansiering af finansielle kriser. Senest har IMF offentliggjort en rapport om emnet. Kommissionen forventer at offentliggøre en meddelelse om emnet i maj 2010.

Det forventes, at rådskonklusionerne vil lægge vægt på, at:

- princippet bag bidrag fra den finansielle sektor skal være at ”forureneren betaler”
- eventuelle initiativer skal koordineres internationalt så vidt som muligt
- der ved udarbejdelsen af nye initiativer tages højde for samspillet mellem disse og de øvrige reguleringsmæssige ændringer der arbejdes på som følge af krisen, herunder også i forhold til implementeringstidspunkt.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant.

Gældende dansk ret og forslagens konsekvenser herfor

Ikke relevant.

Statsfinansielle konsekvenser

Rådskonklusionerne ventes ikke i sig selv at have statsfinansielle konsekvenser. Hensigten med forslagene er at styrke rammerne for finansiel stabilitet i EU med henblik på at adressere risici tidligere og bedre, og dermed reducere de potentielle fremtidige omkostninger forbundet med finansiel ustabilitet.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Rådskonklusionerne ventes ikke i sig selv at have samfundsmæssige konsekvenser. Hensigten med forslagene er at styrke rammerne for finansiel stabilitet i EU med henblik på at adressere risici tidligere og bedre, og reducere de samfundsmæssige omkostninger forbundet med finansiel ustabilitet.

Høring

Ikke relevant.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere være forelagt Folketingets Europaudvalg. Rådskonklusioner om samme emne er blevet forelagt Europaudvalget forud for ECOFIN møderne d. 9. oktober 2007, d. 14. maj 2008, d. 20. oktober 2009 og d. 2. december 2009.

Holdning*Regeringens holdning*

Regeringen kan generelt støtte rådskonklusioner, der bakker op om Nyberg-rapportens anbefalinger vedr. politikkoordinering og om at arbejde videre med de emner, der nævnes i Kommissionens meddelelse. Regeringen arbejder for, at den finansielle sektor skal bære nettoomkostningerne ved finansielle kriser. Den finansielle sektor i Danmark har bidraget væsentligt til dækning af offentlige udgifter og risici forbundet med den finansielle krise og regeringen har i tråd hermed netop fremsat lovforslag om håndtering af nødlidende pengeinstitutioner efter 30. september 2010.

Andre landes holdninger

Der forventes generel støtte til rådskonklusioner med de ventede hovedelementer.

Dagsordenspunkt 8: Kommissionens arbejdsprogram på det finansielle område i de kommende måneder

KOM(2010)135

Resumé

Formandskabet lægger op til en orientering om Kommissionens arbejdsprogram på det finansielle område for de kommende måneder, herunder bl.a. om Kommissionens kommende udspil vedr. regulering af handel af derivater som f.eks. futures, optioner, credit default swaps (CDS'er) o.l.

Baggrund og indhold

Formandskabet lægger op til en orientering om Kommissionens arbejdsprogram på det finansielle område for de kommende måneder. Der ventes fra formandskabets side primært at blive lagt vægt på Kommissionens kommende udspil vedr. handel med derivater, jf. nedenfor. Andre mulige emner for orienteringen kan være kommende forslag om ændringer i kapitalkravsdirektivet (CRD-IV) i forhold til styrkede krav til likviditet og kapital, kommende forslag om ændringer i indskydergarantidirektivet eller overvejelser om modeller for eventuelle kriseløsningsfonde (jf. dagsordenspunktet vedr. styrkelse af rammer for finansiell stabilitet i EU). Der ventes dog ikke under dette dagsordenspunkt substansdrøftelser heraf på det kommende møde, og de konkrete sager vil under alle omstændigheder skulle drøftes igen i forbindelse med fremlæggelsen af de konkrete forslag.

Regulering af handel med derivater

Der ventes bl.a. orienteret om Kommissionens kommende udspil vedr. regulering af handel med derivater, dvs. finansielle instrumenter i form af f.eks. optioner, futures o.l., hvis værdi er afledt af værdien på andre værdipapirer eller på f.eks. råvarer. Derivater kan bl.a. anvendes til, mod betaling, at fjerne eller mindske en risiko, f.eks. knyttet til valutakursændringer, variationer i prisen på brændstof eller råvarer. Derivater omfatter også såkaldte credit default swaps (CDS'er), som er en slags forsikring mod udeblivende betalinger til investoren i et konkret værdipapir, f.eks. en stats- eller virksomhedsobligation.

Den finansielle krise har bl.a. vist, at uklarhed i markedet om, hvilke eksponeringer de enkelte virksomheder havde påtaget sig gennem udstedelse af derivater, medvirkede til at forstærke usikkerheden på de finansielle markeder, bl.a. fordi en stor del af derivathandlen sker bilateralt mellem markedsaktørerne, såkaldt "over the counter"-handel (OTC-handel), dvs. uden involvering af centrale faciliteter som børser eller clearingscentraler. Kommissionen ventes i juni 2010 at fremlægge konkrete forslag, der skal øge gennemsigtighed og sikkerhed i derivathandlen, herunder gennem krav om at flest mulige derivathandler sker via børser o.l. og clears centralt via såkaldte centrale modparter ("*Central Counter Parties*" eller CCP'er). For at modvirke en øget sårbarhed ved en sådan koncentration af handel og clearing arbejdes der desuden med den nærmere regulering af de centrale modparter.

ECOFIN vedtog i december 2009 konklusioner, der bakkede op om arbejdet med at sikre gennemsigtighed og sikkerhed i derivathandel. Der arbejdes parallelt med lignende forslag i regi af G20, men den endelige status for initiativerne i landene uden for EU er endnu ikke afklaret.

Efter det første udspil i juni ventes Kommissionen at fremlægge yderligere initiativer vedr. handel med derivater, herunder justeringer i de allerede eksisterende direktiver (markedsmisbrugsdirektivet ”MAD” og direktivet for regulering af markeder for finansielle instrumenter ”MiFID”), i december og i starten af 2011.

Derudover forventes Kommissionen at komme med to regelsæt til regulering af henholdsvis short selling og credit default swaps. Forslaget til regulering af short selling forventes fremsat i oktober. Med hensyn til credit default swaps er der nedsat en task-force, som analyserer markedet. Kommissionen vil på den baggrund komme med en udmelding om, hvordan de vil regulere og lovgive på dette marked. Denne udmelding er forventet inden slutningen af maj 2010.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant

Nærhedsprincippet

Ikke relevant

Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Ikke relevant

Statsfinansielle konsekvenser

Ikke relevant

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Ikke relevant

Høring

Ikke relevant

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Holdning

Foreløbig dansk holdning

Regeringen støtter generelt styrket finansiel regulering, der kan bidrage til at understøtte finansiel stabilitet og bedre fungerende finansielle markeder. Regeringen vil tage orienteringen om Kommissionens arbejdsprogram på det finansielle område i de kommende måneder til efterretning.

Vedr. derivathandel, støtter regeringen generelt arbejdet med at øge gennemsigtighed og sikkerhed i handel med derivater og ser frem til Kommissionens nærmere forslag herom.

Andre landes holdning

Der ventes generel støtte til styrket finansiel regulering, der kan bidrage til at understøtte finansiel stabilitet og mere velfungerende finansielle markeder, herunder arbejdet med at øge gennemsigtighed og sikkerhed i handel med derivater.

Dagsordenspunkt 9: Finanspolitiske exitstrategier – Styrkelse af budgetmæssige rammer

Resumé

Der er fokus på reformer af de finanspolitiske rammer i medlemslandene som følge af den økonomiske krise. På ECOFIN-mødet ventes vedtagelse af rådskonklusioner vedr. medlemslandenes finanspolitiske rammer. Rådet anerkender, at finanspolitiske rammer er lande-specifikke. Kommissionen lægger imidlertid op til, at lande med store konsolideringsproblemer i højere grad skal se på erfaringerne i lande med gode finanspolitiske rammer, herunder Danmark.

Baggrund og indhold

ECOFIN ventes på sit møde d. 18. maj 2010 at vedtage konklusioner vedr. de budgetmæssige og institutionelle rammer for finanspolitikken. Diskussionen om finanspolitiske rammer er særlig aktuell på baggrund af de store finanspolitiske udfordringer som mange EU-lande oplever i disse år.

Konklusionerne ventes at omhandle overordnede principper for finanspolitiske rammer og målsætninger i landene, med fokus på hvordan de kan bidrage til finanspolitisk konsolidering, bl.a. baseret på erfaringerne i de medlemslande, der synes at have særligt gode finanspolitiske rammer, der understøtter en sund og holdbar finanspolitik. Det anerkendes samtidig, at de enkelte medlemslandes finanspolitiske rammer skal tage højde for landenes politiske, kulturelle og institutionelle rammebetingelser.

Rådet ventes at understrege, at det er væsentligt med finanspolitiske rammer, som omfatter mellemfristede rammer, numeriske fiskale regler, gode budgetprocedurer og kontrol- og håndhævelsesinstrumenter samt troværdige fiskale institutioner.

Danmark er i en rapport om erfaringer med landenes finanspolitiske rammer fra Kommissionen blevet fremhævet som et land med gode rammer. Det skal bl.a. ses i sammenhæng med, at der i Danmark er der en lang tradition for at anskue de makroøkonomiske rammer for finanspolitikken i et flerårigt perspektiv (finanspolitisk holdbarhed). Rammebetingelserne i det danske konvergensprogram er derudover f.eks. målsætninger for væksten i det offentlige forbrug og den strukturelle saldo.

Rådskonklusionerne ventes derudover at behandle spørgsmålet om, hvordan uafhængige institutioners rådgivning kan styrke budgetprocessen. I Danmark supplerer Det Økonomiske Råds rapporter regeringens analyser i spørgsmål om finanspolitik og strukturpolitik, mens andre lande (f.eks. Sverige og Nederlandene) har en model, hvor en uafhængig instans udarbejder regeringens fremskrivninger mv. De konkrete modeller varierer fra land til land, men den gennemgående tendens er, at institutionerne opfattes som troværdige.

Rådets konklusioner ventes at anbefale, at der i det økonomiske samarbejde lægges større vægt på at gennemføres regelmæssige vurderinger af landenes finanspolitiske rammer, og at der i den forbindelse sættes fokus på:

- Der udarbejdes en liste med gode erfaringer ("best practice") i medlemslandene. Listen skal tage højde for forskelle i politiske, institutionelle og kulturelle forhold.
- Landene udveksler erfaringer om reformer af finanspolitiske rammer
- En analyse af krisens indflydelse på de finanspolitiske rammer.

Rådet vil muligvis opfordre Kommissionen og den Økonomisk-Politiske Komité til at aflægge rapport om succesfulde eksempler på reformer af finanspolitiske rammer.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant

Nærhedsprincippet

Ikke relevant

Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant

Gældende dansk ret og forslagens konsekvenser herfor

Ikke relevant

Statsfinansielle konsekvenser

Ikke relevant

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser. En styrkelse af medlemslandenes finanspolitiske og budgetmæssige rammer i overensstemmelse med konklusionerne vil have positive samfundsøkonomiske konsekvenser i EU som helhed.

Høring

Konklusionerne har ikke været i ekstern høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Konklusionerne har ikke tidligere været forelagt Folketinget Europa-udvalg.

Holdning

Dansk holdning

Regeringen kan støtte konklusioner på linje med det ventede indhold og arbejdet med at sikre udveksling af erfaringer om de finanspolitiske rammer i EU.

Andre landes holdninger

Der ventes generelt opbakning til rådskonklusionerne.

Dagsordenspunkt 10: Forberedelse af G20 finansministtermøde den 4.-5. juni 2010

Resumé

ECOFIN ventes at drøfte det kommende G20-møde for finansministre og centralbankchefer i Korea den 4.-5. juni 2010. Fokus for drøftelsen ventes især at være på G20-landenes fælles rammer for stærk, bæredygtig og balanceret vækst, som blev lanceret på G20-topmødet i Pittsburgh i september 2009. IMF har over de seneste måneder sammenfattet G20-landenes individuelle bidrag vedr. økonomisk-politiske rammer og forventninger, og G20 finansministrene ventes på det kommende møde at drøfte IMF's generelle anbefalinger. Desuden ventes en drøftelse af reformer af den finansielle regulering og reformer af bl.a. IMF.

Baggrund og indhold

På det kommende ECOFIN ventes en drøftelse af EU's fælles holdninger (mhp. eventuel vedtagelse af "EU Terms of Reference") til det kommende G20 finansministtermøde i Korea den 4.-5. juni. Drøftelserne på G20-mødet og i ECOFIN ventes især at koncentrere sig om forberedelserne af G20-topmødet den 26.-27. juni, hvor især implementeringen af de fælles G20-rammer for stærk, bæredygtig og balanceret vækst ventes at være i fokus. Endvidere ventes en drøftelse af reformer af den finansielle regulering, sikring af tilstrækkelige og effektive globale finansielle sikkerhedsnet samt reformer af de internationale finansielle institutioner, herunder især IMF.

G20's rammer for stærk, bæredygtig og balanceret vækst

G20-landene nåede topmødet i Pittsburgh i september 2009 til enighed om lanceringen af de fælles rammer for stærk, bæredygtig og balanceret vækst.¹⁴ Formålet med rammerne er at styrke koordineringen og overvågningen af landenes økonomiske politikker, herunder vurdere om landenes finans-, penge- og strukturpolitikker er i overensstemmelse med målet om et balanceret globalt vækstforløb. Efterfølgende har G20 finansministrene i november 2009 iværksat en fælles evalueringsproces,¹⁵ som skal sikre fremskridt i forhold til målene i de fælles rammer.

G20 finansministrene forventes på mødet den 4.-5. juni – med udgangspunkt i analyser og anbefalinger fra IMF – at drøfte de økonomisk-politiske udfordringer og forberede fælles politikanbefalinger til G20-topmødet den 26.-27. juni i Toronto, Canada. Anbefalingerne forventes at være af overordnet karakter og fokuseret på mulige tiltag, som G20-landene kan gennemføre umiddelbart mhp. at opnå stærkere og mere balanceret vækst på mellemlangt sigt. Anbefalingerne ventes på nuværende stadium ikke at være landespecifikke, men rettet mod grupper af G20-lande/regioner, som står over for samme økonomiske udfordringer. Frem mod topmødet i november 2010 ventes G20-landene at evaluere resultaterne af den gennemførte overvågning og de økonomisk-politiske anbefalinger mhp. eventuelle forbedringer og konkretiseringer heraf, herunder overvejelser om landespecifikke anbefalinger.

EU-landene har bidraget til G20's evalueringsproces med fælles input fra EU og euroområdet. Desuden har de seks EU-lande, der er selvstændige medlemmer af G20, leveret egne inputs til IMF's analyser. I det fælles EU-bidrag har man lagt

¹⁴ Framework for Strong, Sustainable, and Balanced Growth.

¹⁵ G20 Mutual Assessment Process (MAP)

særlig vægt på beskrivelsen af rammer og regler i Stabilitets- og Vækstpagten, herunder de vedtagne henstillinger til en række EU-lande med angivelse af de konkrete konsolideringskrav og tidsfrister for korrektion af de uforholdsmæssigt store underskud på de offentlige finanser. Fra EU's side signalerer man dermed, at et øget G20-samarbejde på det økonomisk-politiske område generelt er positivt, herunder for så vidt angår koordinering af finanspolitiske exitstrategier, men at det øgede G20-samarbejde ikke bør afstedkomme aftaler eller politikanbefalinger til de europæiske G20-lande, der ikke er i overensstemmelse med de EU-beslutninger, som er truffet på basis af Stabilitets- og Vækstpagten.

Øvrige emner

En lang række regioner og lande, herunder EU, har iværksat ambitiøse og detaljerede planer for reformer af reguleringen af den finansielle sektor. Disse reformer og planer er også afspejlet i initiativerne på G20-plan, som ventes drøftet på det kommende G20-finansministermøde. Initiativerne inkluderer bl.a. styrkelse af makro-overvågningen af risici i det finansielle system, ændringer i kapitalkrav til banker, justering af internationale regnskabsstandarder, udvidelse af regulering til produkter, markeder og aktører, der ikke tidligere har været reguleret (f.eks. kapital- og hedgefonde, kreditratingbureauer, derivater o.l.) samt styrket indsats overfor skattely og andre ikke-samarbejdsvillige jurisdiktioner.

Endvidere ventes G20 at drøfte initiativer, som en række lande har gennemført eller forventer at gennemføre, mhp. at sikre et "fair og betydeligt bidrag" fra den finansielle sektor til finansieringen af de offentlige omkostninger forbundet med finansielle redningspakker og til sikringen af finansiell stabilitet. IMF's kommende rapport om emnet, som ventes præsenteret for G20-landene på mødet i juni, ventes at anbefale eventuelle bidrag til finansiering af nationale stabilitetsfonde (Resolution Funds) fra den finansielle sektor, herunder et *finansielt stabilitetsbidrag*, der som udgangspunkt kan omfatte alle finansielle institutioner, men som i givet fald over tid bør rettes mod systemisk vigtige institutioner og bidrage til at reducere overdreven risikovillighed i den finansielle sektor. Derimod ventes IMF ikke at anbefale en finansiell transaktionsskat (Tobin-skat), da en sådan skat af flere årsager ikke vil være et effektivt instrument til sikring af finansiell stabilitet, men omvendt indebære velstandshæmmende forvridninger på de finansielle markeder til ulempe for bl.a. forbrugerne.

Derudover ventes G20 at drøfte behovet for yderligere styrkelser af de globale finansielle sikkerhedsnet, herunder IMF's låneinstrumenter. G20 har nedsat en arbejdsgruppe, som skal evaluere behovet herfor, og der ventes på det kommende finansministermøde en drøftelse af gruppens anbefalinger.

Endelig kan det ikke udelukkes, at G20 finansministrene vil drøfte reformer af IMF, herunder den kommende kvote- og stemmereform og øvrige styringsreformer til styrkelse af IMF's effektivitet, legitimitet og globale repræsentativitet. Reformerne af IMF ventes afsluttet inden januar 2011.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har ikke været hørt om sagen.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Sagen har ikke konsekvenser for dansk ret.

Statsfinansielle konsekvenser

Sagen har ikke statsfinansielle konsekvenser for Danmark.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ikke direkte samfundsøkonomiske konsekvenser i Danmark. Overordnet ventes G20-arbejdet som helhed at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, i det omfang det understøtter global økonomisk vækst og finansiell stabilitet.

Høring

Sagen har ikke været i høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

EU's forberedelse af og opfølgning på G20 finansministermødet den 7. november 2009 blev forelagt Europaudvalget til orientering den 16. oktober 2009 forud for rådsmødet (ECOFIN) den 20. oktober 2009 og til orientering den 6. november 2009 forud for rådsmødet (ECOFIN) den 10. november 2009.

Holdning

Regeringens holdning

Regeringen kan generelt støtte en drøftelse af de nævnte temaer og forventes at kunne støtte de fælles EU-holdninger, herunder eventuelle "EU Terms of Reference".

Regeringen bakker generelt op om en grundig forberedelse i EU af fælles input og holdninger til G20-landenes øgede økonomisk-politiske og finansielle samarbejde, idet der lægges vægt på, at den øgede overvågning og koordinering af de økonomiske og finansielle politikker i G20 ikke sker på bekostning af de eksisterende drøftelser af den globale økonomiske og makrofinansielle overvågning, som i videst muligt omfang bør forankres i IMF, der er globalt repræsentativ.

Regeringen lægger vægt på, at gennemførelsen af initiativerne i G20 er i overensstemmelse med EU's gældende økonomisk-politiske rammer, herunder for så vidt angår G20-landenes koordinering af finanspolitiske exitstrategier og etableringen af G20-rammerne for stærk, bæredygtig og balanceret vækst.

Andre landes holdninger

Der vurderes at kunne opnås enighed i ECOFIN om fælles EU-holdninger forud for G20-mødet.

Dagsordenspunkt: 11 Klimafinansiering

Resumé

Der forventes vedtagelse af rådskonklusioner, der bekræfter EU's tilsagn om at bidrage med 2,4 mia. euro årligt i opstartsfinansiering i perioden 2010 til 2012. ECOFIN ventes samtidig at godkende et udkast til EU-rapport om opstartsfinansiering. Rapporten vil udgøre EU's rapportering om den foreløbige implementering af opstartsfinansiering til UNFCCC-mødet i maj – juni 2010. Det forventes, at der i rapporten vil blive præsenteret en foreløbig oversigt over medlemsstaternes udmøntning. Det forventes videre, at EU med rapporten vil præsentere sine prioriteter for opstartsfinansiering, herunder geografiske og tematiske prioriteter samt forslag til etablering af statistiske systemer for at sikre transparens og verifikation. Opstartsfinansiering skal fordeles balanceret mellem reduktions- og tilpasningsindsatser og anvendes til konkrete indsatser samt forberedelse af fuldt udbyggede klimapolitikker i udviklingslandene efter 2012. Den langsigtede klimafinansiering vil komme fra en flerbred af kilder. De frivillige bidrag til opstartsfinansiering præjudicerer ikke byrdefordelingen for så vidt angår den langsigtede globale offentlige klimafinansiering.

Baggrund

Som led i Københavnsaftalen forpligtede de industrialiserede lande sig til at tilvejebringe op imod 30 mia. USD i perioden 2010 til 2012 i opstartsfinansiering til klimaindsatser i udviklingslande.

I forbindelse med Det Europæiske Råd d. 10.-11. december 2009 blev det besluttet at give tilsagn om, at EU ville bidrage med 7,2 mia. euro i opstartsfinansiering for perioden 2010 til 2012.

På Det Europæiske Råds møde d. 25.-26. marts 2010 blev dette tilsagn bekræftet, idet det blev besluttet, at EU vil rapportere om den foreløbige implementering på UNFCCC-mødet i maj – juni 2010. Ifølge DER-konklusionerne vil der herefter blive afrapporteret om fremskridtene i forbindelse med COP16 i Mexico og herefter årligt.

I lyset af ovennævnte forventes ECOFIN at vedtage rådskonklusioner, som bekræfter EU's tilsagn for så vidt angår opstartsfinansiering og godkende en EU-rapport om den foreløbige implementering af og prioriteter for EU's bidrag til opstartsfinansiering.

Indhold

Rådskonklusionerne ventes at bekræfte EU's tilsagn om at bidrage med 2,4 mia. euro årligt i opstartsfinansiering i perioden 2010 til 2012 som led i udmøntningen af Københavnsaftalen. Konklusionerne ventes ligeledes at konstatere, at EU og medlemsstaterne har gjort væsentlige fremskridt i implementeringen af opstartsfinansieringen i 2010. Endelig ventes det, at ECOFIN med konklusionerne vil godkende en EU-rapport, som giver foreløbig status for udmøntningen af EU's opstartsfinansiering.

I udkastet til rapporten om opstartsfinansiering konstateres det indledningsvist, at Københavnsaftalen viser en stor vilje blandt verdens lande til at bidrage til den globale indsats mod klimaforandringer. Københavnsaftalen lægger grunden for opstartsfinansiering på op imod 30 mia. USD for perioden 2010 til 2012, som skal

udmøntes med en balanceret fordeling mellem reduktions- og tilpasningsindsatser. Det konstateres videre, at EU vil bidrage med gennemsnitligt 2,4 mia. euro årligt i perioden 2010 til 2012 og at formålet med EU-rapporten om opstartsfinansiering er at bekræfte dette tilsagn og tilvejebringe informationer om den foreløbige implementering samt EU's prioriteter, herunder geografiske og tematiske prioriteter for udmøntningen af opstartsfinansieringen. Endelig konstateres det, at opstartsfinansiering supplerer væsentlig eksisterende klimafinansiering til udviklingslandene, og at EU og medlemsstaterne fortsat giver yderligere tilsagn om støtte til disse bredere klimarelaterede aktiviteter.

De centrale tematiske områder er ifølge udkastet til rapport tilpasningsindsatser, reduktionsindsatser og teknologisamarbejde. Midlerne vil blive anvendt til umiddelbare og konkrete klimaindsatser samt til at forberede effektive indsatser på mellemlang- og lang sigt. Særlig fokus vil blive givet til tilpasningsindsatser i de fattigste og mest sårbare lande. Blandt andet bæredygtig udvikling, omkostningseffektivitet og miljømæssig integritet vil være centrale målsætninger. Kapacitetsopbygning vil ligeledes være et fokusområde, herunder med fokus på kapaciteten til at integrere klimahensynet i de nationale udviklingsstrategier, forberedelse af markedsmekanismer, dataindsamling m.v., opbyggelsen af effektive systemer til måling, rapportering og verificering af reduktionsindsatser.

Alle 27 medlemsstater forventes at bidrage til opstartsfinansiering. Herudover vil der indgå et mindre fælleseuropæisk bidrag via EU's budget. Udmøntning af de nationale bidrag til opstartsfinansiering vil forblive et nationalt ansvar, idet EU vil koordinere rapporteringen.

EU-rapporten forventes at indeholde en oversigt over EU's samlede opstartsfinansiering samt en oversigt over, hvordan disse midler vil blive prioriteret.

I rapportudkastet bydes andre landes tilsagn om opstartsfinansiering velkommen, idet man opfordrer lande, som endnu ikke har givet tilsagn, til at give sådanne tilsagn. Der mindes om, at opstartsfinansiering tilvejebringes via frivillige bidrag, som ikke er baseret på en byrdefordelingsnøgle og at finansieringen af opstartsmidlerne ikke præjudicerer en byrdefordelingsnøgle for global klimafinansiering efter 2012.

Udviklingsbistand vil fortsat spille en rolle i forhold til klimafinansiering og al udviklingsbistand bør inddrage klimahensynet med henblik på at sikre synergi mellem udviklings- og klimaindsatsen. Erfaringer fra eksisterende institutioner såvel multilaterale som bilaterale bør anvendes i udmøntningen af opstartsfinansiering, blandt andet for at sikre at implementeringen ikke forsinkes unødvendigt, og principper for bistandseffektivitet vil blive anvendt. Særlig for så vidt angår tilpasningsindsatsen vil udviklingsbistand fortsat spille en rolle. Donorlandene bør forpligte sig til, at klimafinansiering ikke underminerer eller bringer kampen mod fattigdom og realiseringen af FN's 2015-mål (MDG'erne) i fare.

EU vil i udmøntningen af den opstartsfinansiering, som ikke i udgangspunktet er programmeret, i videst mulig omfang involvere modtagerlandene i planlægningen. I udmøntningen vil der blive taget hensyn til udviklingslande, der viser et højt

ambitionsniveau i deres indsats mod klimaforandringer og de fattigste og mest sårbare lande vil blive særligt prioriteret for så vidt angår tilpasningsstøtte.

Medlemsstaterne forpligter sig i udkastet til at rapportere data om opstartsfinansiering, der er forenelige med OECD-DAC systemet med henblik på at sikre transparens. Det er centralt, at såvel donorlande som modtagerlande kan bekræfte, at opstartsfinansieringen bliver udmøntet og støtter miljømæssigt forsvarlige aktiviteter.

Den langsigtede finansiering vil være afhængig af meningsfulde reduktionsindsatser og at et robust governance system, som sikrer måling, rapportering og verificering, er på plads, idet der tages hensyn til de mindst udviklede landes særlige situation. Langsigtet klimafinansiering i udviklingslandene vil komme fra en kombination af landenes egen finansiering, privat finansiering og international offentlig støtte.

Enkeltlandes bidrag til den langsigtede offentlige klimafinansiering skal fastlægges som en del af de internationale klimaforhandlinger. FN generalsekretærens højniveau gruppe om klimafinansiering vil kunne bidrage med vigtige input om mulige finansieringskilder. Det fremgår også, at erfaringer fra udmøntning af opstartsfinansiering bør indgå i planlægningen af den langsigtede klimafinansiering. Endelig er der ifølge rapportudkastet et behov for at opbygge statistiske systemer, som kan belyse klimafinansiering. Sådanne systemer kan bygge på erfaringer fra eksisterende systemer som for eksempel OECD-DAC.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet udtaler sig ikke om rådskonklusioner.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Rådskonklusionerne har ingen konsekvenser for dansk lov.

Statsfinansielle konsekvenser

Regeringen har tilkendegivet, at Danmark vil bidrage med 1,2 mia. kr. i opstartsfinansiering for perioden 2010-12.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Udmøntningen af opstartsfinansiering er ikke forbundet med samfundsøkonomiske omkostninger udover de statsfinansielle konsekvenser.

Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Rådskonklusionerne har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg

Holdning

Regeringen kan støtte rådskonklusionerne og herunder godkendelsen af en EU-rapport om opstartsfinansiering på linje med den ovenfor skitserede, idet man fra dansk side generelt finder det vigtigt, at EU spiller en aktiv rolle i forhold til udmøntningen af Københavnsaftalen. Et væsentligt element er i den forbindelse, at udmøntningen af opstartsfinansiering iværksættes. Regeringen støtter derfor, at EU bekræfter sit tilsagn om at bidrage med 7,2 mia. euro i opstartsfinansiering for perioden 2010-12, og præsenterer en foreløbig oversigt over EU's overordnede prioriteter og de enkelte medlemslandes udmøntning af opstartsfinansiering.

Regeringen finder at opstartsfinansiering, på linje med rapportens forventede anbefalinger, bør anvendes med en balanceret fordeling mellem reduktions- og tilpasningsindsatser jf. Københavnsaftalen.

Regeringen kan støtte, at opstartsfinansiering til tilpasningsindsatser prioriteres til de fattigste og mest sårbare lande.

Det er centralt, at indsatsen mod klimaforandringer indarbejdes i udviklingslandenes generelle udviklingsstrategier, således at der sikres synergi mellem udviklingsindsatser og klimaindsatser.

Der bør etableres et transparent rapporteringssystem for klimafinansiering blandt andet baseret på erfaringerne fra eksisterende systemer, herunder OECD-DAC.

Regeringen finder ikke, at finansieringen af opstartsmidlerne præjudicerer den globale byrdefordeling for den langsigtede globale offentlige klimafinansiering, idet en sådan byrdefordeling bør inddrage såvel emissionsniveauer som BNP.